

Τα Νέα του Βρυσοχωρίου

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2000Αρ. Φύλλου 33
Έτος Ιδρύσεως
1993

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 2001

Η απογραφή είναι στατιστική εργασία με τη βοήθεια της οποίας υπολογίζεται περιοδικά και ταυτόχρονα ο αριθμός των κατοίκων μιας περιοχής και η βιολογική και κοινωνική τους κατάσταση (ηλικία, φύλλο, ιθαγένεια, γλώσσα, εκπαίδευση, θρησκεία, οικονομική και επαγγελματική κατηγορία). Με την απογραφή του πληθυσμού επιδιώκεται η ταυτόχρονη καταμέτρηση όλων των κατοίκων της χώρας κατά περιφέρεια, νομό, δήμο ή κοινότητα, με σκοπό την εξακρίβωση του πραγματικού πληθυσμού, δηλαδή τον αριθμό των ατόμων που θα βρεθούν σε κάθε οικισμό την ημέρα της απογραφής για οποιαδήποτε αιτία, είτε διαμένουν μόνιμως σε αυτόν, είτε βρεθούν να διαμένουν προσωρινά ή τυχαία.

Σκοπός των απογραφών είναι η συγκέντρωση πρόσφατων στοιχείων για τον πραγματικό πληθυσμό, τον οικοδομικό πλούτο της χώρας, τα οικονομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά του πληθυσμού καθώς και για τη σύνθεση των νοικοκυριών και τις συνθήκες στέγασής τους. Επίσης θα συγκεντρωθούν στοιχεία για την οικονομική κατάσταση των απογραφόμενων, αν κάποιος είναι άνεργος ή εργάζεται, τα παιδιά που έχει κάθε οικογένεια και τις μεταναστευτικές κινήσεις καθώς θα απογραφούν και οι αλλοδαποί που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα.

Η συνήθεια να γίνεται απογραφή του πληθυσμού είναι πολύ παλαιά. Στην αρχαιότητα συναντάμε μεθόδους απογραφής, με ειδικούς σκοπούς, στην αρχαία Αίγυπτο, στη Βαβυλώνα επί Χαμουραμπί, στην Αθήνα επί Σόλωνα, στη Σπάρτη την εποχή του Λυκούργου και την απογραφή των Εβραίων επί Μωυσή μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο. Γνωστή τέλος είναι η απο-

γραφή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας επί Καίσαρος Αυγούστου, που συνδέεται με τη γέννηση του Χριστού.

Στην Ελλάδα από την εποχή της συστάσεως του νεότερου ελληνικού κράτους έγιναν περίπου 27 απογραφές. Από το 1928 ως το 1940 οι απογραφές γίνονταν σε χρονικές στιγμές που κρίνονταν κατάλληλες για τη συγκέντρωση δημογραφικών στοιχείων για στρατολογικούς και φορολογικούς λόγους.

Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο το Κοινωνικό Συμβούλιο του ΟΗΕ ανέλαβε προσπάθεια διεθνούς τυποποίησης των απογραφικών δελτίων με καταγραφή όχι μόνο του πληθυσμού αλλά και πολλών άλλων στοιχείων που αφορούν την οικονομική, επαγγελματική και κοινωνική κατάσταση των απογραφόμενων. Στην Ελλάδα καθιερώθηκε μετά την πρώτη μεταπολεμική απογραφή του 1951 να γίνεται γενική απογραφή κάθε δέκα χρόνια το μήνα Μάρτιο.

Με βάση τα στοιχεία της απογραφής το κράτος προγραμματίζει για το σύνολο της επικράτειας αλλά και για κάθε περιοχή ξεχωριστά, τις παρεμβάσεις για την οικονομική, κοινωνική, εκπαιδευτική και πολιτιστική ανάπτυξη. Ένα βασικό στοιχείο που καθορίζει το ύψος της κρατικής παρέμβασης είναι βασικά ο πληθυσμός που καταγράφεται σε κάθε πόλη και οικισμό την ημέρα της απογραφής. Οι χρηματοδοτήσεις για δημόσια έργα, εκπαίδευση, πολιτισμό, επενδύσεις, κοινωνική πολιτική κ.λ.π. γίνονται με αποκλειστικό κριτήριο τον πληθυσμό και τα νοικοκυριά που καταγράφονται την ημέρα της απογραφής σε κάθε τόπο.

Το Βρυσοχώρι βρέθηκε στις καλύτερες στιγμές του στα μέσα του 19ου αιώνα. Σύμφωνα με την επίσημη

τουρκική απογραφή του 1909 το Βρυσοχώρι αριθμούσε 1230 κατοίκους. Μετά την επτελευθέρωση από τους Τούρκους το 1913 αρχίζει αργά αλλά σταθερά η μείωση του πληθυσμού. Η απογραφή του 1928 έδωσε 330 κατοίκους και του 1940 περίπου 460.

Η μεταπολεμική περίοδος που ακολούθησε τις ταραγμένες δεκαετίες του μεσοπολέμου και την εφιαλτική δεκαετία του '40, σηματοδοτεί νέα περαιτέρω μείωση του πληθυσμού του χωριού. Το 1951 καταγράφονται 205 κάτοικοι, 215 το 1961, 83 το 1971, 152 το 1981 και 94 το 1991.

Η απογραφή του 2001 θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 18 Μαρτίου. Τα στοιχεία της απογραφής θα επηρεάσουν σε πολύ μεγάλο βαθμό την πορεία και την υπόσταση του χωριού. Οι αλλαγές που θα σημειωθούν στη δεκαετία που ακολουθεί θα είναι σημαντικές και σε μεγάλο βαθμό απρόβλεπτες. Όσο περισσότεροι κάτοικοι απογραφούν στο Βρυσοχώρι τόσο καλύτερα θα είναι για τη συνέχεια και το μέλλον του χωριού. Την ημέρα της απογραφής πρέπει όλα τα σπίτια να είναι ανοιχτά και ένας ενήλικος και υπεύθυνος του νοικοκυριού να δώσει στον απογραφέα τα στοιχεία του σπιτιού και της οικογένειας. Ας μην λείψει λοιπόν κανένας από το προσκλητήριο του χωριού. Έχουμε χρέος απέναντι στους προγόνους απέναντι στην ιστορία, απέναντι στη νέα γενιά και το μέλλον του τόπου να βρεθούμε όλοι το Σάββατο 17 Μαρτίου στο Βρυσοχώρι. Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη και ο καθένας κρατά στα χέρια του το μέλλον του χωριού.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Δρ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ - ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

Τα χωριά, που απαρτίζουν το Δήμο Τύμφης, έχουν υποχρέωση να αναδείξουν και διαφυλάξουν τις τοπικές συνήθειες, τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις, που αποτελούν αναλλοίωτα και διαχρονικά πολιτιστικά στοιχεία. Ακόμη να διαφυλάξουν τον πλούτο που συνθέτουν τα διάσπαρτα περιουσιακά τους στοιχεία. Θεματοφύλακες των πολιτιστικών και περιουσιακών στοιχείων κάθε χωριού είναι πρωτίστως τα Τοπικά Συμβούλια. Τα Τοπικά Συμβούλια, ως θεσμοθετημένα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, λειτουργούν, συνεργάζονται και εποπτεύονται από το Δήμαρχο και τη συγκροτημένη Δημοτική Αρχή.

Οι πλακόστρωτες παραδοσιακές πλατείες, οι λιθόστρωτοι δρόμοι, οι πέτρινες τοξωτές γέφυρες, οι παραδοσιακές βρύσες, τα παραδοσιακά κτίσματα, οι υδάτινοι πόροι, τα δάση και τα λιβάδια ανήκουν στην περιουσία του χωριού, που πρέπει να φροντίζει και προστατεύει το εκάστοτε Τοπικό Συμβούλιο.

Χρέος όμως για τη διατήρηση και προστασία των πολιτιστικών και περιουσιακών στοιχείων έχουν όλοι οι κάτοικοι του χωριού. Πρέπει κάποτε, να λειτουργούμε όλοι, ως υπεύθυνοι και συνειδητοί πολίτες. Να έχουμε άποψη και θέση για κάθε τι που αφορά την περιουσία, τα τεχνικά έργα, τις αναπλάσεις, τις πολιτιστικές δραστηριότητες, την παράδοση και κάθε τι που αφορά το παρόν, το παρελθόν και το μέλλον του χωριού.

Σημαντικός, σ' όλη αυτή τη διαδικασία, είναι και ο ρόλος του Μορφωτικού και Ορειβατικού Συλλόγου. Κύριος στόχος του Συλλόγου είναι η διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και παράδοσης, η σύσφιξη

Συνεχεια στη σελίδα 5

Χαρούμενο
& ειρηνικό
το 2001

Η ΓΕΦΥΡΑ ΑΩΟΥ

Η κατασκευή της γέφυρας Αώου χαρακτηρίζεται ως το σημαντικότερο έργο για την ευρύτερη περιοχή της Λάκας Αώου. Η διακοπή της επικοινωνίας ανάμεσα στα χωριά του Κεντρικού Ζαγορίου και της επαρχίας Κονίτσης είχε σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική και τουριστική ανάπτυξη της περιοχής.

Οι εργασίες κατασκευής της νέας γέφυρας άρχισαν το Σεπτέμβριο του 1999. Το έργο έχει αναλάβει Τεχνικό Γραφείο των Τρικάλων με επικεφαλής τον εργολάβο - μηχανικό κ. ΚΑΛΠΟΓΚΙΝΗ ΚΩΝ/ΝΟ. Από το περασμένο καλοκαίρι το έργο προχώρησε με γρήγορους ρυθμούς. Τον Ιούλιο η Εταιρεία «θεμελιοδομή» θεμελίωσε τα 14 βάθρα. Στη συνέχεια κατασκευάστηκαν τα βάθρα επιφανείας, οι κολώνες, τα δοκάρια επί εδάφους και οι πλάκες επιφανείας.

Ο καλός καιρός που επικράτησε ως τις παραμονές των Χριστουγέννων, επέτρεψε να προχωρήσουν κανονικά οι εργασίες και να τοποθετηθούν με τρεις μεγάλους γερανούς τα 15 δοκάρια στα βάθρα της γέφυρας και οι πλάκες επιφανείας. Το σημαντικότερο και δυσκολότερο μέρος του έργου ολοκληρώθηκε και απομένει η τσιμεντόστρωση της επιφάνειας της γέφυρας και η κατασκευή των πεζοδρομίων.

Οφείλουμε να συγχαρούμε τον εργολάβο - μηχανικό κ. ΚΩΝ/ΝΟ ΚΑΛΠΟΓΚΙΝΗ και το εκλεκτό συνεργείο του για την άρτια και επιμελημένη κατασκευή της γέφυρας. Ελπίζουμε, ως το ερχόμενο καλοκαίρι να ολοκληρωθούν οι εργασίες και να αποδοθεί η νέα γέφυρα, που αποτελεί έργο υψηλών τεχνικών προδιαγραφών, στην κυκλοφορία.

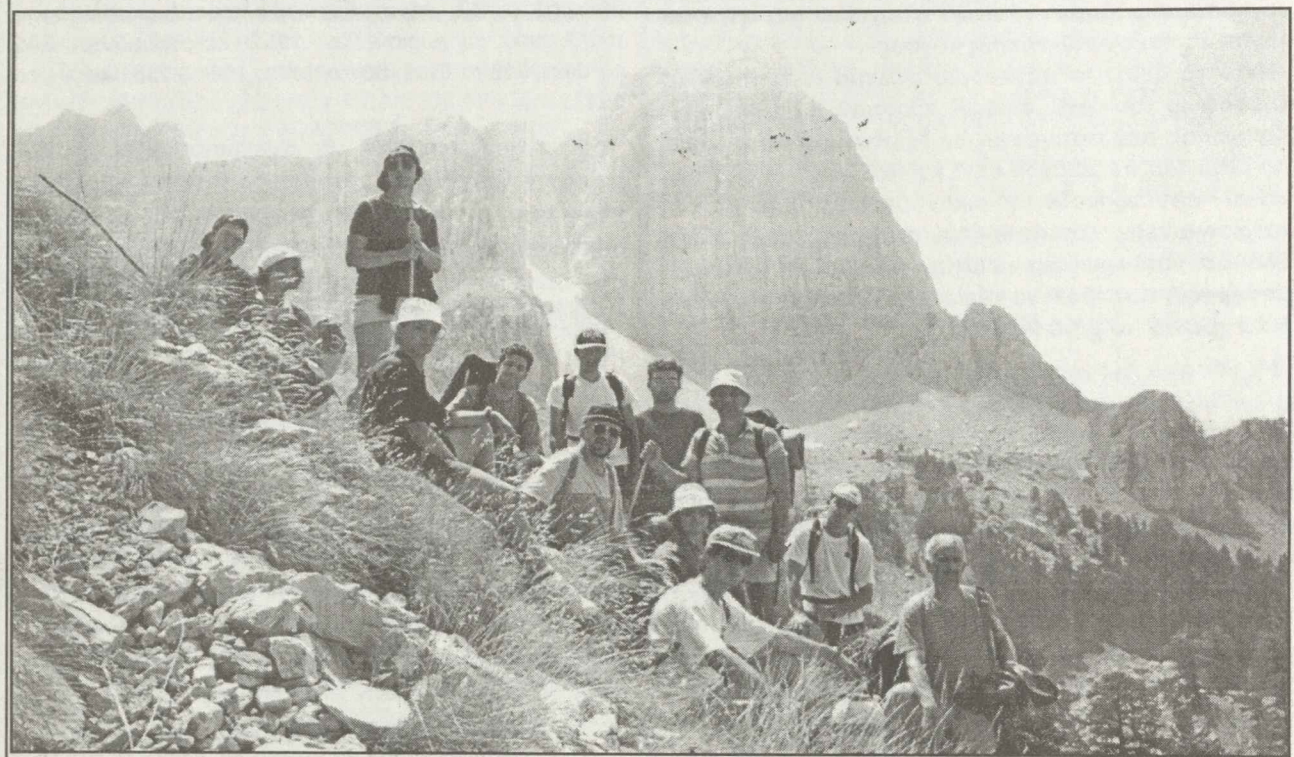
Γκαμήλα (Τυμφη) 2.497 μ. ένα σύμβολο της φύσης

Γκαμήλα, ένας χώρος που ξεχωρίζει. Ανάμεσα στον Αώο και το Βοϊδομάτη, ορθώνεται εντυπωσιακά στον ουρανό, δίχως να την σκιάζει τίποτα. Στέκεται καλά στα πόδια της, καθώς αυτά οριοθετούνται από τις δυο υδάτινες ροές. 1/4, τι έμεινε στο πέρασμα των αιώνων, έμεινε για να στεριώσει. Η πέτρα, που καθάρισε και έγινε στιλπνή, φανέρωσε το περιεχόμενο του ίδιου του βουνού.

Αυτή είναι η εικόνα της, το περίγραμμά της, που συνεχίζει να στέκεται στο χρόνο, καλώντας ξανά και ξανά τον αναζητητή να τη γνωρίσει, σ' ένα ταξίδι μακρινό, σ' ένα ταξίδι χωρίς όρια.

Η Γκαμήλα είναι ο τόπος που σε οδηγεί μακριά. Οι ορβοπλαγίες της ορθώνονται από τον πάτο των ποταμών που βρίσκεται στα 550 μέτρα, μέχρι τα 2500 μέτρα ψηλά.

Τη Γκαμήλα δεν μπορείς να την προσπεράσεις, δεν μπορείς να την πάρεις για παιχνίδι...

Βρυσσοχώρι - Λημέρια Κλεφτών 23-7-1995.
Η ορειβατική ομάδα του ΜΟΣ με φόντο τη Γκαμήλα

Στα βόρεια του βουνού, πάνω από τον Αώο ποταμό σχηματίζεται ένα μεγαλύτερο τείχος κορυφών, που έκανε πολλούς να χαρακτηρίζουν το βουνό αυτό «Ελληνικές Άλπεις». Σε πολλά Ελληνικά βουνά συνήθιζαν να αποδίδουν τοπικά αυτόν τον χαρακτηρισμό, αλλά μόνη η Γκαμήλα μπορεί να τον φέρει δικαία.

Η Γκαμήλα παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία στη μορφή της.

Ψηλές κορφές που ξεχωρίζουν, βαθιά φαράγγια, δασωμένες πλαγιές, αλτικές λίμνες, βάρβαρη που το βάθος τους κόβει την ανάσα, βράχοι που αναδεικνύονται σε θαυμαστά έργα τέχνης, μονοπάτια παλιά σκαλισμένα στα βράχια, κονάκια Σαρακατσανών νομάδων στημένα από αιώνες, αγριολούλουδα μοναδικά, είναι μερικά από τα στοιχεία που τη συνθέτουν.

Οι κορφές της, η κάθε μια με τ' όνομά της και την ιστορία της. Άλλοτε δείχνουν να προκαλούν τη γαλάζια απεραντοσύνη του ουρανού, άλλοτε τυλιγμένες στα σύννεφα ανταλλάσσουν μυστικά μεταξύ τους. Όταν ντυθούν στα λευκά δείχνουν να βρίσκονται στο στοιχείο τους, λες και φτιάχτηκαν γι' αυτό. Το χειμωνιάτικο πέπλο δείχνει να πηγαίνει γάντι στην αρχοντιά της Γκαμήλας.

ΟΡΕΙΝΟΓΡΑΦΙΑ

Το ορεινό συγκρότημα της Τύμφης (Γκαμήλας), βρίσκεται στις δυτικές αποφύσεις της Πίνδου, με την ψηλότερη κορφή Γκαμήλα Ι, ύψους 2.497 μ., όπου το βόρειο μέρος της είναι τμήμα της οροσειράς της βόρειας Πίνδου και το ΝΑ μέρος συνέχεια της Νεμέρτικας (Μερόπης).

Τις περισσότερες και πιο εντυπωσιακές κορφές της, τις σχηματίζει στο βόρειο τμήμα της. Οι κυριότερες κορφές της Γκαμήλας απ' τα δυτικά προς τα ανατολικά είναι: Λάπατος 2.251 μ., Πλόσκος 2.400 μ., Γκαμήλα Ι 2.497 μ., Γκαμήλα ΙΙ, Κλαρί, Καρτερός 2.453 μ., Μεγάλα Λιθάρια 2.467 μ., Γκούρα 2.466 μ., Τζουμάκο 2.157 μ. και νοτιότερα: Ασράκα 2.436 μ., Καζάρμα 1.803 μ. και πέρα από το φαράγγι του Βίκου, ο Στούρος 1.559 μ.

Η Γκαμήλα είναι ένα βουνό που παρουσιάζει δύο διαφορετικά πρόσωπα. Στα βόρεια, όπου κυλάει ο Αώος

ποταμός σχηματίζοντας τη χαράδρα του Αώου, οι πλαγιές πέφτουν απότομα. Νότια, όπου χάσκει το φαράγγι του Βίκου, οι πλαγιές της Γκαμήλας πέφτουν ομαλά και σχηματίζουν εκτεταμένα βοσκοτόπια, αφήνοντας περιθώρια να στεριώσουν κάμποσα οικιστικά σύνολα.

Ο όγκος της Γκαμήλας περιλαμβάνει από τον Εθνικό Δρυμό Βίκου - Αώου που είναι ένας από τους δέκα εθνικούς δρυμούς της χώρας μας. Ιδρύθηκε το 1973 σε μία έκταση 126.000 στρεμμάτων, με σκοπό την προστασία της πλούσιας άγριας φύσης, καθώς και του χαρακτηριστικού του τοπίου. Περιλαμβάνει το φαράγγι του Βίκου, τη χαράδρα του Αώου και μια ενδιάμεση ζώνη όπου βρίσκονται τα Ζαγορίσια χωριά.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ - ΝΕΡΑ - ΧΛΩΡΙΔΑ - ΖΩΑ

Γεωλογικά η Γκαμήλα αποτελείται από ασβεστολιθικούς σχηματισμούς.

Διαθέτει πυκνά δάση από φυλλοβόλα και κωνοφό-

ρους σχηματισμούς.

Διαθέτει πυκνά δάση από φυλλοβόλα και κωνοφό-

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Πάνω από μισός αιώνας πέρασε και οι αποζημιώσεις - επανορθώσεις και το διπλό αναγκαστικό κατοχικό δάνειο που υπογράφηκε στη Ρώμη το 1942 και ανέρχεται στα 13 δισεκατομμύρια δολάρια δεν δόθηκαν στην Ελλάδα από τη Γερμανία.

Η Ελλάδα στην περίοδο της κατοχής έχασε το 15% του πληθυσμού - 600.000 κατοίκους, εκτός από τις υλικές και οικονομικές ζημιές και είναι η πρώτη χώρα με τέτοιες μεγάλες απώλειες σε σύγκριση με τον πληθυσμό.

Οι φασίστες Γερμανοί κατακτητές διαμέλισαν το ελληνικό κράτος. Την Ανατολική Μακεδονία έδωσαν στους Βουλγάρους, τα νησιά του Ιονίου στην Ιταλία και την Τσαμουριά στην Αλβανία, πράγμα που δεν συνέβη σε καμία ευρωπαϊκή χώρα που βρισκόταν υπό γερμανική κατοχή.

Μετά τη λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου οι σύμμαχοι επεδίκασαν τη Γερμανία να πληρώσει στην Ελλάδα ηθική αποζημίωση 7,5 δισεκατομμύρια δολάρια, εκτός από τις αποζημιώσεις - επανορθώσεις που ανέρχονται σε δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια που δεν έδωσε.

Οι Ελληνικές κυβερνήσεις από την «απελευθέρωση» μέχρι σήμερα όχι μόνο αυτά δε ζήτησαν από τη Γερμανία αλλά ακόμα και αποζημιώσεις από τον Α' παγκόσμιο πόλεμο που μας χρωστούσαν και είναι η μοναδική χώρα συμμαχική που δεν πήρε αποζημιώσεις.

Το 1957 συνελήφθη από τις δικαστικές Αρχές της Θεσσαλονίκης ο αρχιδήμιος Μας Μέρτεν και δικάστηκε σε πολυετή φυλάκιση για αδικήματα που είχε διαπράξει. Η τότε κυβέρνηση το 1959 τον αμνηστεύσε με τα νομοθετικά διατάγματα 3933 και 4016 του ίδιου χρόνου και ανέστειλε κάθε δίωξη Γερμανού εγκληματία πολέμου, κατάργησε το ελληνικό εθνικό γραφείο εγκλημάτων πολέμου και πέρασε τις δικαιογραφίες στα Αρχεία του Εφετίου Αθηνών. Αντίγραφα έστειλαν στη Γερμανία και μετά απολύθηκε ο εγκληματίας Μέρτεν με αντάλλαγμα μερικά φίχουλα γερμανικά μάρκα που δόθηκαν σε ορισμένους σκοτωμένους.

Τελευταία άρχισε ένας δικασιος αγώνας πανελλαδικά με τη δημιουργία Εθνικού Συμβουλίου πολεμικών αποζημιώσεων και άρχισαν δικαστικοί αγώνες από νομαρχίες, δήμους, κοινότητες που υπέστησαν ολοκαυτώματα και καταστροφές, οι οποίοι μερικοί δικαιώθηκαν.

Στα βόρεια, στην κοιλάδα του Αώου, (Βογιούσα είναι η ντόπια ονομασία του ποταμού αυτού), συγκεντρώνεται το μεγαλύτερο μέρος των νερών του βορινού όγκου που σχίζουν βαθιά το βουνό, μέχρι σχεδόν το Ζυγό του Μετόβου (κοντά στο χωριό Βαβούσα). Μετά ο Αώος αφήνει αριστερά τη Γκαμήλα, στα δεξιά το συγκρότημα του Σμόλικα και συνεχίζει προς την Αδριατική.

Στα νότια, στη χαράδρα του Βίκου, ο Βοϊδομάτης διασχίζει την περιοχή των Ζαγοροχωρίων και συγκεντρώνει τα νερά που κατεβαίνουν από τις νότιες και νοτιοδυτικές πλαγιές της Γκαμήλας. Η συνέχισή της κοίτης του, ανάμεσα στα αντερείσματα της Γκαμήλας, είναι μοναδική σε βάθος και βραχώδεις διαμορφώσεις.

Οι βροχοπτώσεις στην περιοχή είναι μεγάλες (1300-1500 χιλιοστά ανά έτος), το κλίμα είναι δριμύ ηπειρωτικό με μικρό καλοκαίρι και σχεδόν ανύπαρκτες τις ενδιάμεσες εποχές (άνοιξη - καλοκαίρι).

Η περιοχή αποτελεί το σημείο συνάντησης του νότιου ξηρού κλίματος της λεκάνης της Μεσογείου και του βορείου υγρού της κεντρικής Ευρώπης. Το γεγονός αυτό επέτρεψε την ύπαρξη μιας πλούσιας χλωρίδας και πανίδας.

Η χλωρίδα είναι από τις πιο πλούσιες στην Ελλάδα σε αριθμό σπάνιων και ενδημικών ειδών, όπως τρία τουλάχιστον είδη Lillium, Viola Albanica, Valeriana Epirotica και άλλα.

Στη Γκαμήλα βρίσκει κανείς τα μεγαλύτερα είδη ζώων και αρπακτικών που ζουν στη χώρα μας: Αρκούδες, ζαρκαδία, αγριοκάτσικα, αγριοχοίρους, ασβούς, λύκους, τσακάλια. Λίγα αγριοκάτσικα φωλιάζουν στα απόκρημνα γυμνά της Γκαμήλας και λιγοστές αρκούδες στις δασωμένες πλαγιές της.

Αναδημοσίευση από το περιοδικό ΚΟΡΦΕΣ. Αρ. τεύχους 142 Μάρτιος - Απρίλιος 2000, σελ. 32-34

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΙΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επιμέλεια: ΠΟΛΥΖΩΗ ΒΑΚΑΡΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ

Το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσοχωρίου του Δήμου Τύμφης, συνήλθε σε δημόσια τακτική συνεδρίαση την Παρασκευή 5-1-2001 και ώρα 6 μ.μ. στο Κοινοτικό Κατάστημα Βρυσσοχωρίου και με την παρουσία και των τριών μελών:

Βακάρου Πολυζώη : Πρόεδρος
Νότη Δημοσθένης : Μέλος
Ρέμου Αναστάσιος : Μέλος

αυτήν και αποφάσισε ομόφωνα να προταθούν για άμεση υλοποίηση από το Δήμο Τύμφης τα ακόλουθα έργα για το 2001, που εξυπηρετούν άμεσα τις ανάγκες των κατοίκων.

1. Καθαρισμός δασικών δρόμων:
- Βρύση Τσιώμου - Μαγούλα
- Διακλάωση Μαγούλας - Αγία Τριάδα
- Διακλάωση Ζουμπούλη - Νεραϊδόδρομη
2. Διάνοξη κοινοτικού δρόμου από οικία Αδαμαντίου Τσιομίδη ως την οικία Δημοσθένη Νότη.
3. Καθαρισμός και διάνοξη δρόμου από Σκαρβένα ως τον Άγιο Μηνά.
4. Κατασκευή συλλεκτικών περυγίων στη θέση Κυριάκα.
5. Κατασκευή κοινοτικού δρόμου από Χοροστάσι ως την οικία Ιωάννη Ρέμμου.
6. Συντήρηση παραδοσιακών τοξωτών γεφυριών Σιάνου - Ρέμμου.
7. Συντήρηση κοινοτικού καταστήματος και κοινοτικών αποδευτηρίων.
8. Κατασκευή κοινοτικού δρόμου από οικία Ιωάννη Καραγιαννοπούλου ως την οικία Νίκης Εξάρχου.
9. Τοποθέτηση τρίτου σύρματος παροχής ηλεκτρικού ρεύματος οικιακής χρήσης στο υπάρχον δίκτυο κοινοτικού φωτισμού.
10. Επισκευή του παλαιού δικτύου για υδροδότηση της εκκλησίας Άγιοι Παναγίας και εμπλουτισμός της υπάρχουσας ποτίστρας για το πότισμα των ζώων.
11. Αντικατάσταση των καταστραμμένων στήλων δημοτικού φωτισμού από Άγιο Χαράλαμπο ως την οικία Νικολάου Εξάρχου.
12. Ασφαλτόστρωση κοινοτικού δρόμου από 25η επαρχιακή οδό (Μιρμιγίου) ως την οικία Αντωνίου Νότη.
13. Κατασκευή τοιχοποιίας στη θέση Βρωμονέρι μέχρι νέο σωληνωτό οχετό και κατασκευή τοιμηένιου συλλεκτικού αύλακα.
14. Συντήρηση δρόμου από θέση Χοροστάσι ως την οικία Ιωάννη Καραγιαννοπούλου.

Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Το τμήμα της 25ης επαρχιακής οδού από Σκαμνέλι ως Βρυσσοχώρι έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια σημαντικές φθορές και το οδόστρωμα παρουσιάζει σε πολλά σημεία λασκώδεις και αλλοιώσεις τμημάτων της ασφάλτου.

Συντήρηση του δρόμου και διαγράμμιση του οδοστρώματος γίνεται μόνο μέχρι το Σκαμνέλι. Παρακαλούμε τη Δημοτική Αρχή να εισηγηθεί στις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας να προγραμματιστούν και η συντήρηση του επαρχιακού δρόμου από Σκαμνέλι ως Βρυσσοχώρι, γιατί η κατάσταση χρόνο με το χρόνο χειροτερεύει και γίνεται επικίνδυνη.

Βρυσσοχώρι 15-11-2000

Ρακοκάζανο με τη ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΝΟΤΗ και το ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΤΙΣΗ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2001

Το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσοχωρίου που αποτελεί και τη Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, συνέταξε και υπέβαλε στη Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Τύμφης τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2001. Η Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Τύμφης με την υπ' αριθμ. 59/2000 απόφαση της ενέκρινε τον προϋπολογισμό που έχει ως ακολούθως:

Α' ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ	
1. Ενοίκια ιδιόγειου καταστήματος	3.630.741
2. Ενοίκια γραφείων 2ου ορόφου	3.902.426
3. Ενοίκια γραφείου 3ου ορόφου	1.451.685
4. Ενοίκια γραφείου 4ου ορόφου	729.930
5. Έκτακτα έσοδα (τόκοι καταθέσεων)	430.000
6. Υπόλοιπο 31-12-2000	697.177
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	10.841.959
Β' ΕΞΟΔΑ	
1. Έξοδα κινήσεως μελών Διαχ. Επιτροπής	60.000
2. Έξοδα συμπτάνοντος Υπαλλήλου	
Κτηματικής Υπηρεσίας στις δημοπρασίες	60.000
3. Δημοσιεύσεις	250.000
4. Εισφορές (χαρτόσημο, ΟΓΑ)	360.000
5. Ταχικά - τηλεκά τέλη	40.000
ΣΥΝΟΛΟ	770.000

ΕΞΟΔΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΟΡΩΝ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

1. Υποτροφίες μαθητών, Σπουδαστών ΑΕΙ - ΤΕΙ 9.000.000
2. Έξοδα τέλεσης 2 μνημοσύνων
3. Εκκλησιαστική Επιτροπή

ΣΥΝΟΛΟ 9.330.000
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 10.100.000

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

1. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 10.841.959
2. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 10.100.000
3. ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ 741.959

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2000 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βρυσσοχωρίου, ιερατικό μνημόσυνο «υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των γονέων» του Ευεργέτη της Κοινότητας ΧΡΗΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, «ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ και των λοιπών προγόνων και συγγενών ανιόντων και κατόντων».

Στη σεμνή τελετή του μνημοσύνου χοροστάτησε ο συγχωριανός μας συνταξιούχος Ιερέας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ. Στον αυλόγυρο της εκκλησίας μοιράστηκαν τα καθιερωμένα «κόλυβα και αρτίδια» που είχε επιμεληθεί η Διαχειριστική Επιτροπή του κληροδοτήματος. Στη συνέχεια εψάλε τρισάγιο στην προσηνεία του Ευεργέτη και κατατέθηκαν στεφάνια από τους εκπροσώπους του Τοπικού Συμβουλίου και του Συλλόγου. Ακολούθησε δεξίωση στο καφενείο Σιαμπίρη, όπου η Διαχειριστική Επιτροπή προσέφερε κονιάκ - καφέ και βουτήματα και όλοι ευχήθηκαν να μείνει «αιωνία η μνήμη του Ευεργέτη και των γονέων αυτού».

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσοχωρίου είχε προγραμματίσει ως έργο άμεσης προτεραιότητας για το 2000 τη «διάνοξη και λιθοστρωση του κοινοτικού δρόμου» από «τον κεντρικό Δημοτικό δρόμο - οικία Αστερίου Τσουμάνη ως τη διακλάωση Θέρου και από «διακλάωση Θέρου ως την οικία Πολυζώης Βακάρου», με παράλληλη αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης.

Οι εργασίες για την αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης άρχισαν τον Οκτώβριο. Προχώρησαν με πολύ αργό ρυθμό και δεν είχαν ολοκληρωθεί μέχρι τα Χριστούγεννα. Θα συνεχιστούν ασφαλώς την άνοιξη για να ακολουθήσει η φάση της τσιμεντοστρώσης και λιθοστρώσης.

Επισημαίνουμε πως ο συγκεκριμένος δρόμος που είναι από τους κεντρικότερους του χωριού έχει καταστεί αδιάβατος και παρακαλούμε τον κ. Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο, όταν αρχίζει η εκτέλεση ενός έργου να ολοκληρώνεται στον προβλεπόμενο χρόνο και να μην χρονοτριβεί αδικαιολόγητα. Επίσης η τσιμεντοστρώση που θα ακολουθήσει να γίνει με πλέγμα που εξασφαλίζει τη στερέωσή του δρόμου. Ελπίζουμε το έργο να ολοκληρωθεί πριν από το καλοκαίρι.

Επιτέλους, ύστερα από ένα χρόνο, έσπασε ο βρόχος που είχε καλύψει το μισό οδόστρωμα στην θέση Κούισα. Το έργο εκτέλεσαν μηχανήματα του Δήμου και αποκαταστάθηκε η ορατότητα στο επικίνδυνο εκείνο σημείο. Είναι ευτύχημα που δεν συνέβη κάποιο ατύχημα.

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΑΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Το Βρυσσοχώρι είναι το μοναδικό χωριό του Δήμου Τύμφης και του Ζαγορίου γενικότερα, που δεν καλύπτεται τηλεοπτικά από τα ιδιωτικά κανάλια. Είναι αδιανόητο για την εποχή μας, να στερούνται οι κάτοικοι ενός τόσο απομονωμένου και απομακρυσμένου χωριού, αυτό το βασικό αγαθό του πολιτισμού που εξασφαλίζει πλατύτερη και πληρέστερη ενημέρωση, ψυχαγωγία, διαπαιδαγώγηση.

Το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσοχωρίου επανέρχεται και επαναδιατυπώνει το καθολικό αυτό αίτημα των κατοίκων και παρακαλεί τη Δημοτική Αρχή να προβεί στις δέουσες ενέργειες ώστε να τοποθετηθούν σε κατάλληλα σημεία οι κεραίες που θα εξασφαλίσουν στο Βρυσσοχώρι την τηλεοπτική κάλυψη των ιδιωτικών καναλιών ANTENA, MEGA, ALPHA, ALTER και STAR.

ΠΙΣΤΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ - ΠΑΛΙΟΣΕΛΙ

Το Τμήμα Προγραμματισμού της Νομαρχίας Ιωαννίνων ενέγραψε πίστωση 900.000.000 δραχμών από τα κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου, για το δρόμο Βρυσσοχωρίου - Παλαιοσελίου. Η πίστωση πρέπει να εγκριθεί από την ολομέλεια του Νομαρχιακού Συμβουλίου και από τον Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου. Ελπίζουμε να εγκριθεί η προτεινόμενη πίστωση χωρίς περικοπές.

Βρυσσοχώρι 8-11-2000 Αναμνηστική φωτογραφία μπροστά στην προτομή του ευεργέτη ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Επιμέλεια: ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΒΑΚΑΡΟΥ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
1. Υπόλοιπο Οικ. έτους 1999	4.141.225	1. Εφημερίδα	715.905
2. Εισφορές εφημερίδας	1.538.800	2. Ημερολόγιο 2000	480.409
3. Ενίσχυση συλλόγου	357.500	3. Ημερολόγιο 2001	411.348
4. Ημερολόγιο 2000	247.000	4. ΕΛΤΑ - ΔΕΗ - ΟΤΕ	29.480
5. Εκδηλώσεις	652.000	5. Γραφική ύλη	11.450
6. Ενοίκιο αίθουσας	220.000	6. Εκδηλώσεις	618.200
7. Ενοίκια βσκοτόπων	1.700.000	7. Ενοίκιο αίθουσας	150.000
8. Πώληση καρτών	6.450	8. Εργατικά - καθαριότητα	150.000
9. Τόκοι καταθέσεων	224.377	9. Εκκλησίες	1.102.250
		10. Υλικά - μικροαντικείμενα	87.051
		11. Φωτογραφικά	20.000
		12. Συνδρομές	20.000
		13. Διάφορα	14.120
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	9.087.352	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	3.810.213

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ : 9.087.352
 ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ : 3.810.213
 ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31-12-2000 : 5.277.139

Βρυσσχωρί 31-12-2000
 Ο ΤΑΜΙΑΣ
 ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

Η ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Το εσωτερικό του Δημοτικού Σχολείου Βρυσσχωριού έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια σημαντικές φθορές που το έχουν καταστήσει ακατάλληλο για κάθε χρήση. Τα δάπεδα, οι οροφές, τα κουφώματα και τα επιχρίσματα έχουν διαβρωθεί και διαλυθεί από την υγρασία και η συνολική εικόνα εσωτερική και εξωτερική είναι απογοητευτική.

Το τελευταίο Κοινοτικό Συμβούλιο είχε αντικαταστήσει το 1998 τη στέγη και τον Αύγουστο του 2000 η Δημοτική Αρχή έκανε την πολυσυζητημένη στεγανοποίηση, η οποία πρέπει να συμπληρωθεί με την τοποθέτηση αποχετευτικών σωλήνων για τα όμβρια ύδατα και τα αποχευτήρια που πρόκειται να κατασκευαστούν.

Ο κ. Δήμαρχος ζήτησε από το Δ.Σ. του Συλλόγου στο οποίο είχε παραχωρηθεί από την Κοινότητα Βρυσσχωριού η χρήση του Διδακτηρίου, να προτείνει τις εσωτερικές διαρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν για να αποκατασταθεί η λειτουργικότητα του κτιρίου.

Κατά την κοινή Γενική Συνέλευση των κατοίκων, του Τοπικού Συμβουλίου και του Δ.Σ. του Συλλόγου, που πραγματοποιήθηκε στις 4-11-2000 αποφασίστηκε ομόφωνα να προταθεί στο Δήμο, να διαμορφωθεί το εσωτερικό του σχολείου σε μια ενιαία αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, με παράλληλη μεταφορά του Λαογραφικού Μουσείου στην αίθουσα Σταματίας Βενέτη κάτω από το Κοινοτικό γραφείο. Ελπίζουμε η συγκεκριμένη πρόταση να υλοποιηθεί σύντομα από την Δημοτική Αρχή.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2001

Ο Μορφωτικός και Ορειβατικός Σύλλογος Βρυσσχωριού συμπλήρωσε 30 χρόνια δυναμικής παρουσίας και προσφοράς στα πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα του χωριού και του Ζαγοριού γενικότερα. Στο χεύοντας περισσότερο στην διάσωση και στη διάδοση της πολιτιστικής κληρονομιάς και παράδοσης και την προβολή του χωριού, επιμελήθηκε και φέτος την έκδοση του ημερολογίου 2001, που ξεχωρίζει για την ωραία εμφάνιση, την αναφορά στις δραστηριότητες του Συλλόγου και το πλούσιο και αντιπροσωπευτικό εικονικό περιεχόμενο.

Το εξώφυλλο είναι μια φωτογραφική σύνθεση που μας δίνει μια γενική άποψη του χωριού, πνιγμένο κυριολεκτικά στο πράσινο, σε μια αρμονική αντίθεση με το κατάλευκο χιονισμένο φόντο του Βρυσσχωριού. Η δεύτερη φωτογραφία παρουσιάζει την Τσουκαρόσια, το Σύμβολο του Βρυσσχωριού, με φόντο τις απίθανες χρωματικές αποχρώσεις του φθινοπωρινού τοπίου.

Τα φύλλα με τα ημερολογιακά στοιχεία φιλοτεχνήθηκαν με έξι παλιές φωτογραφίες από τη ζωή του χωριού με κύρια επιδίωξη να ζωντανέψουν μνήμες και να στηθούν γέφυρες επικοινωνίας του χθές με το σήμερα.

Το κόστος της εκτύπωσης και τα ταχυδρομικά έξοδα ξεπέρασαν τις 600.000 δρχ. Επειδή τα έσοδα του Συλλόγου προέρχονται αποκλειστικά από τις εισφορές και τις συνδρομές των μελών, το Διοικητικό Συμβούλιο περιμένει και ελπίζει να καλυφθεί και αυτή η δαπάνη από τις προαιρετικές εισφορές όλων μας.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Η «Τράπεζα αίματος» στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Δουρούτης Ιωαννίνων, είναι ίσως η σημαντικότερη δραστηριότητα του Συλλόγου. Αρκετοί συγχωριανοί και φίλοι μας σ' όλη την Ελλάδα, βρήκαν με ένα τηλεφώνημα στο Σύλλογο το αίμα που χρειάστηκαν για κάποια χειρουργική επέμβαση.

Για να συνεχιστεί η λειτουργία της Τράπεζας χρειάζεται ενίσχυση από όλους μας. Όσοι δεν έχουν σοβαρό πρόβλημα υγείας μπορούν από τα 20 ως τα 60 χρόνια, να προσφέρουν ακίνδυνα κάθε τρεις μήνες μια μονάδα αίματος. Υπενθυμίζουμε σε όσους προσφέρουν αίμα εκτός Ιωαννίνων να μας στέλνουν τη σχετική βεβαίωση για επαλήθευση της χρώσσης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ευχαριστεί όσους στήριξαν τη λειτουργία της Τράπεζας και τους παρακαλεί να συνεχίσουν την προσφορά γιατί το αίμα είναι «αγαθό που σώζει ζωές». Εκφράζει ακόμη την πλήρη ευαρέσκεια στον ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ ΑΔΑΜ ΤΣΙΟΜΙΑΗ, που υπηρετεί τη στρατιωτική θητεία ως Δόκιμος στις Δυνάμεις Καταδρομών γιατί προσέφερε ήδη δέκα (10) μονάδες αίματος και στον εφημέριο του χωριού ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΣΦΡΙΝΤΖΕΡΗ που προσέφερε τέσσερις (4) μονάδες.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΑ

Η χειμερινή ορειβατική εκδήλωση των Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου (ΣΟΣΔΕΗ) έχει αντεσθεί στον Ορειβατικό Σύλλογο Κονίτσας. Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στην Κόνιτσα το 2/ήμερο 10 και 11 Μαρτίου.

Η ορειβατική ομάδα του ΜΟΣ θα συμμετάσχει στη χειμερινή ορειβατική εκδήλωση και καλεί τους ενδιαφερόμενους να δηλώσουν συμμετοχή στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ - ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

Συνέχεια από σελίδα 1

και η διεύρυνση των κοινωνικών σχέσεων και δεσμών των απανταχού Βρυσσχωριτών, η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και η καλλιέργεια και προώθηση της ορειβατικής ιδέας και άθλησης. Είναι αργός και συνεργής σε κάθε θετική προσπάθεια του Τοπικού Συμβουλίου και της Δημοτικής Αρχής και πρέπει όλοι μαζί να φροντίζουν για την πληρότητα των εκτελούμενων έργων και τη μετάδοση των τοπικών αξιών και παραδόσεων στις νέες γενιές.

Το Τοπικό Συμβούλιο και ο Σύλλογος έχουν να επιτελέσουν μεγάλο και σοβαρό έργο, προτάσσοντας προβλήματα και ζητήματα που αφορούν την ύπαρξη και το μέλλον του χωριού μας. Το χωριό έχει περιουσιακά στοιχεία που πρέπει να προστατεύσουμε. Η τελευταία δεκαετία ήταν η δεκαετία των μεγάλων έργων που αναμόρφωσαν και άλλαξαν την όψη του χωριού. Ό,τι καλό έγινε στο χωριό ανήκει σε όλους και έχουμε όλοι αυτόν τον χρέος να το διατηρήσουμε και να το διαφυλάξουμε. Δεν χρειάζονται αλλαγές και παρεμβάσεις εκεί που δεν πρέπει. Φυσικά όλα αυτά έγιναν με τα χρήματα του λαού, όπως ακούγεται ... Σωστά, αλλά κάποιος φρόντισαν και αγωνίστηκαν για να απολαμβάνουμε εμείς σήμερα άσφαλτο στο Βρυσσχωρί, λιθόστρωτους εσωτερικούς δρόμους, πλακόστρωτες πλατείες κ.λ.π.

Το χωριό μας κρατάει ακόμα την πίστη του στις τοπικές παραδόσεις και τα ήθη και έθιμα των προγόνων. Η ευσέβεια των κατοίκων είναι αξιοθαύμαστη. Φτάνει να ρίξει κανείς μια ματιά στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας για να μάθει το μέγεθος των προσφορών για τον Άγιο Χαράλαμπο και τις άλλες εκκλησίες του χωριού. Κάποια παράδοση αναφέρει ότι ο Άγιος Χαράλαμπος απέτρεψε πολλούς ληστές που επιχείρησαν να λεηλατήσουν και αρπάξουν τα υπάρχοντα του χωριού. Έτσι δημιουργήθηκαν τα βιώματα της πίστης και του σεβασμού για κάθε τι που ανήκει στην εκκλησία και το χωριό.

Όλοι ήταν ενωμένοι και αγαπημένοι για ό,τι αφορούσε το χωριό συνολικά. Ιδιαίτερη φροντίδα έδειχναν για τα εξωκλήσια, που είναι χτισμένα στις ωραιότερες τοποθεσίες του χωριού. Τα ξωκλήσια βρίσκονται σε επίκαιρα και στρατηγικά σημεία. Τα παρομοιάζω με βίγλες απ' όπου οι Άγιοι παρακολουθούν τις κινήσεις των ανθρώπων.

Το κέντρο του χωριού έχει μετακινηθεί στον Άγιο Χαράλαμπο με τη μεγάλη πλακόστρωτη πλατεία, γνωστή πλέον στο πανελλήνιο. Στο κέντρο δεσπόζει ο γερο πλάτανος, τον ίσκιό του οποίου απόλαυσαν οι πρόγονοι και οι γονείς μας, τον απολαμβάνουμε και εμείς σήμερα και θα τον απολαύσουν τα παιδιά μας και οι γενιές που ακολουθούν. Αμέλητοι είναι οι ντόπιοι και οι ξένοι επισκέπτες που απολαμβάνουν από την πλακόστρωτη πλατεία το πανέμορφο βρυσσχωριτικό τοπίο και δροσίζονται στην πέτρινη παραδοσιακή βρύση.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

1. Οικονομική διαχείριση 2000

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή, διαχειρίστηκε τη χρονιά που πέρασε, με απόλυτη διαφάνεια τα οικονομικά της Ενορίας, σύμφωνα με τις οδηγίες της Ιεράς Μητροπόλεως Ιωαννίνων. Η κίνηση του Ταμείου της Ενορίας για το 2000 είναι η ακόλουθη:

Α' ΕΣΟΔΑ		
1. Υπόλοιπο χρήσης 1999	623.872	
2. Έσοδα από βαπτίσεις, μνημόνευμα, κηδείες	49.500	
3. Έσοδα από κηροπήσιο, δίσκα, δωρεές	963.742	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.637.114	

Β' ΕΞΟΔΑ		
1. Υποχρεωτικές δαπάνες (Εφορεία, Μητρόπολη, έρανοι)	65.400	
2. Λειτουργικά έξοδα: (κηρός, ΔΕΗ, υλικά)	105.700	
3. Ηλεκτρικός πίνακας Αγίου Δημητρίου	50.000	
4. Κατεδάφιση κελιού Κάτω Παναγίας	120.000	
5. Μεταφορά υλικών κελιού	55.000	
6. Αμοιβή νεωκόρου	140.000	
7. Αμοιβή ψάλτου	120.000	
8. Διάφορα έξοδα	77.770	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	733.870	

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΥΣ 2000		
Α' ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.637.114	
Β' ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	733.870	
Γ' ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31-12-2000	903.244	

2. Εργασίες στο κελί της Κάτω Παναγίας:

Οι εργασίες για την ανακατασκευή του κελιού (κελίου) της Κάτω Παναγίας πραγματοποιήθηκαν όπως είχαν προγραμματιστεί και ολοκληρώθηκαν στα μέσα Νοεμβρίου. Στην πρώτη φάση έγινε η κατεδάφιση του κελιού, η εκσκαφή των θεμελίων και η μεταφορά των υλικών, το χτίσιμο της τοιχοποιίας του υπογείου και οι πλάκες τοιμμένου στο δάπεδο και την οροφή του υπογείου. Συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκαν οι ακόλουθες εργασίες με τις αντίστοιχες δαπάνες:

1. Κατεδάφιση κελιού και εκσκαφή θεμελίων	160.000
2. Αγορά και μεταφορά υλικών	460.000
3. Καταβολή Φ.Π.Α. τιμολογίων	40.000
4. Εργασίες	1.340.000
ΣΥΝΟΛΟ ΔΑΠΑΝΩΝ	2.000.000

Οι ανωτέρω δαπάνες καλύφθηκαν:

1. Από επιχορήγηση Κρατικών Ταμείων	1.000.000
2. Από Σύλλογο (έσοδα βσκοτόπων)	1.000.000
ΣΥΝΟΛΟ	2.000.000

3. Προγραμματισμός έργων για το 2001

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή προγραμματίζει για το 2001 τα ακόλουθα έργα:

1. Τοιχοποιία και στέγη κελιού Κάτω Παναγίας.
2. Περιμετρική στεγανοποίηση, αρμολόγημα και αποκατάσταση στεγανότητας οροφής Αγίου Δημητρίου.
3. Συντήρηση εξωκλήσιων (Άγιος Μηνάς, Άγιος Τρύφωνας, Άγιος Νικόλαος).

ΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ του Χρήστου, πάππος του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗ του Αντωνίου, έφυγε από την Ανατολική Θράκη το 1922 και εγκαταστάθηκε στο Γιδά (Αλεξάνδρεια) Ημαθίας, όπου και πέθανε το 1936 σε ηλικία 75 περίπου ετών.

Εκτός από τις άλλες δραστηριότητες «για τα προς ζην», δάνειζε και χρήματα, με τον τόκο της εποχής, μια λίρα στις δέκα. Όλα πήγαιναν καλά, αλλά με τον μπόρμπο - ΚΩΣΤΑ, κόλλησε η δουλειά γιατί αυτός δεν πλήρωνε. Τον είχαν βέβαια προειδοποιήσει ο κουινάδος του ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΨΙΑΣ και ο μπατζανάκης του ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΡΑΝΑΣ, να προσέξει και να μην δανείζει τον ΚΩΣΤΑ γιατί είναι κακοπληρωτής.

Για να πάρει τα χρήματά του ο ΜΙΧΟΣ σοφίστηκε το εξής: Πηγαίνει πρωί - πρωί στο σπίτι του Κώστα. Τον καλωσορίζει πρόσχαρη η Κώστα. Του ψήνει καφέ, τον κερνά δυο - τρία ρακιά και ο ΜΙΧΟΣ δεν ξεκολλούσε να φύγει. Η καμένη, έχοντας τη φροντίδα 5 παιδιών, αναγκάστηκε να του προσφέρει και γεύμα. Μετά το γεύμα γέρνει στην μπάνια ο ΜΙΧΟΣ και κοιμάται κανά δυο ωρίτσες. Πίνει και τον απογευματινό καφέ και γύρω στις επτά η ώρα, πριν γυρίσει ο νοικοκύρης απ' τα χωράφια, φεύγει για το σπίτι του.

Μόλις γύρισε ο ΚΩΣΤΑΣ απ' τη δουλειά, του λέει ανακταμένη η γυναίκα του:

- Άκου χριστιανέ μου! Δώσε το χρέος στο ΣΤΑΜΑΤΗ γιατί δεν τον αντέχω άλλο. Τον είχα όλη μέρα εδώ! Καφέ, ρακιά, φαί, ύπνο και πάλι καφέ. Δεν έλεγε να φύγει με τίποτα!

* * *

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ του Αντωνίου ή μπαρμπανούτσος, ο νεότερος, στην ακμή της ώριμης ηλικίας του, στις δεκαετίες που '50 και του '60, φτασμένος επιχειρηματίας αυτοκινητιστής, με κύρος και σεβασμό στη βρυσσχωριτική παροικία του Γιδά, όταν συναντούσε κάποιον χωριανό και του έλεγε πως θα πάει στο Βρυσσχωρί του απαντούσε στερεότυπα στα βλάχικα:

-Βα τι ντουσι ν' χώρα, μούλτου γκίνε, άει όμως νυχτάρε;

Που σημαίνει στα ελληνικά:

-Θα πας στο χωριό, πολύ καλά, έχεις όμως κλειδί; Όταν πάλι έμπαινε σε κάποιο καφενείο και δε γνώριζε κάποιον (την εποχή εκείνη ο Γιδάς είχε περίπου επτά χιλιάδες κατοίκους), πλησίαζε το τραπέζι, έπαιρνε θέση όρθιος απέναντι από τον άγνωστο θαμώνα, χτυπούσε τρεις φορές αργά αλλά δυνατά τη μαγκούρα του στο δάπεδο και συστήνονταν.

- ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ αυτοκινητιστής, εσείς από που είστε παρακαλώ;

* * *

Συνέβη στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής, Παρασκευή 28 Ιουλίου 1968, όπως με πληροφορήσαν. Το βράδυ τα όργανα θα σταματούσαν στις 3 η ώρα, γιατί την Κυριακή γίνονταν το δηροβόλησμά του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Τρεις παρά κάτι φάνει στο χωριό με ΤΑΧΙ, ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ του Χρήστου, που εργάζονταν στην τεχνική εταιρεία ΜΠΑΛΑΝΤΣΟΥΚΑ, με καλό μισθό. Οι θαμώνες της πίστας τρέχουν να τον υποδεχτούν, ενώ ο ΤΖΙΩΤΖΙΟΣ, ο αγροφύλακας ανησυχεί μήπως παραβιαστεί το ωράριο. Τα πράγματα όμως εξελίσσονται ομαλά. Η «παλιοπαρά» βάσει το Γιώργο να χορεύει και στις τρεις και κάτι τα όργανα σταματούν.

Ανεβαίνουν όλοι μαζί στο καφενείο ΣΙΑΜΠΙΡΗ και ο ΓΙΩΡΓΟΣ συγκινημένος από την υποδοχή, παραγγέλνει δυο κάσες μπύρες για να πουν τα παιδιά στην αγία του. Πέρασαν άλλες δυο ώρες και ο ΓΙΩΡΓΟΣ «φτιάχτηκε». Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ με τον ΠΟΛΥΖΟ ΒΑΚΑΡΟ παίρνουν το φίλο τους «σηκωτό» και με τη συνοδεία όλων της παρέας πάνε τραγουδώντας στο σπίτι του ΤΣΑΛΤΙΟΤΖΙΟΥ κοντά στα ξημερώματα.

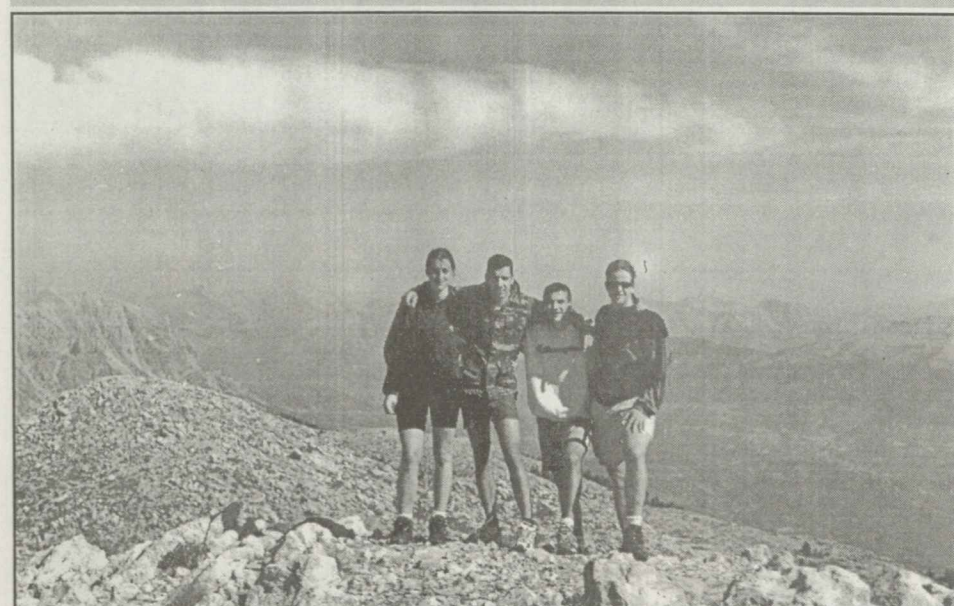
Η μάνα του η κυρία ΜΑΡΩ τους κερνά σύμφωνα με το έθιμο αλλά ο ΓΙΩΡΓΟΣ ακίνητος και «φέσι» απ' το κρασί και τις μπύρες φωνάζει:

- Μάνα, ξέρεις γιατί είμαστε τόσοι πολλοί απόψε, είναι γιατί παντρεύομαι.

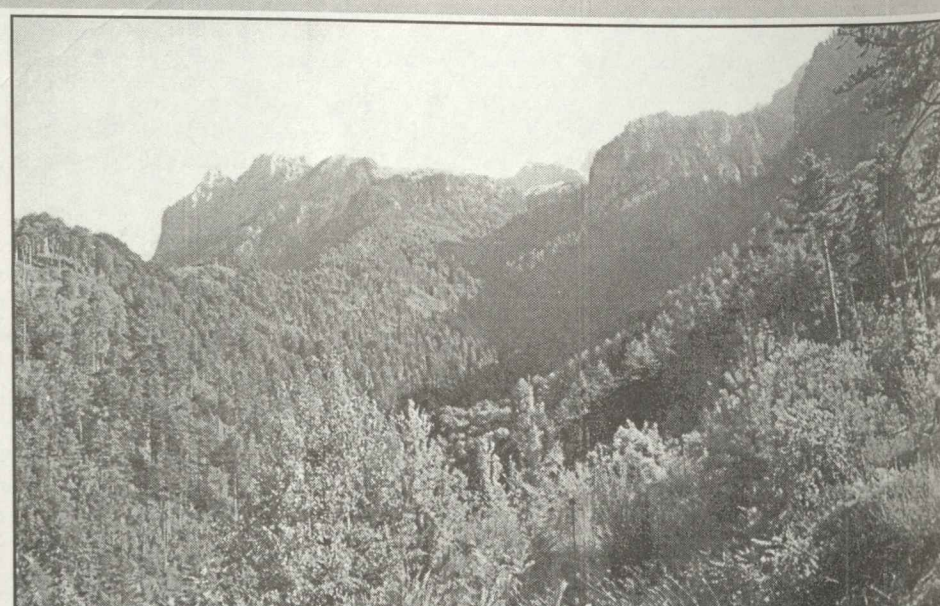
-Μα δε βλέπεις γιάκα μου ξημέρωσε, δατη την παντριά γι' αργότερα, του απαντά η μάνα του.

Η ώρα πέρασε από τις επτά, ξημέρωσε για τα καλά και άρχισε να ζεσταίνει ο ήλιος. Η ΧΡΥΣΑΝΘΗ (ΣΑΦΩ) του ΤΖΙΩΤΑ βάζει για καφέ. Μετράει κεφάλια, είναι πάνω από 30, και γι' αυτό αντί για μπύρα βάζει στην «πυρροσιά» κατασάρα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Κυριακή 3-9-2000. Οι εφήβοι της ορειβατικής ομάδας του Μ.Ο.Σ. στην κορυφή ΓΑΒΡΟΓΟΥ - ΜΕΣΟΠΥΡΓΟΥ ΑΡΤΑΣ

Άποψη του Αβάλου και της Τσουκαρόσιας από τη θέση Αλγκίνι (Αγκρουάπτε) 4-8-2000

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2000 ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος με τον ίδιο παραδοσιακό τρόπο, γιορτάστηκαν στο Βρυσσοχώρι, οι άγιες μέρες των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανείων. Πολλά ήταν τα στίπια που άνοιξαν κατά το γιορτινό δεκαπενθήμερο, στολίστηκαν με έλατα και οι εξώστες τους με πολύχρωμα λαμπρόνια, που αναδόβησαν ρυθμικά μέρα - νύχτα, προσθέτοντας στη γιορτινή ατμόσφαιρα το δικό τους εορταστικό χρώμα και θυμίζοντας στους επισκέπτες και τους περαστικούς ότι το χωριό έχει ζωή, παραμένει ακόμη ζωντανό.

Πολλοί ήταν οι Βρυσσοχωρίτες και οι ξένοι επισκέπτες που επέλεξαν να περάσουν τις μέρες αυτές στο χωριό μας, έχοντας σαν σύμμαχό τους την καλοκαιρία, η οποία όμως τους στέρνε τις όμορφες χειμωνιάτικες εικόνες και συγκινήσεις. Δεν μπόρεσαν λοιπόν φέτος να απολαύσουν χιονισμένο το χωριό, να περπατήσουν πάνω στο χιόνι, να παίξουν χιονοπόλεμο, να στήσουν χιονάνθρωπους, να φωτογραφηθούν μπροστά στα φορτωμένα με χιόνι πεύκα κι έλατα, όπως συνέβαινε τις προηγούμενες χρονιές. Έτσι δεν ήταν λίγοι αυτοί που προκειμένου να μη στερηθούν κι αυτές τις χαρές έσπευσαν να επισκεφθούν την τοποθεσία της «Μαγουλάς», η οποία κατά τους χειμερινούς μήνες παρουσιάζει ένα εντελώς διαφορετικό πρόσωπο απ' ό,τι το καλοκαίρι, πιο άγριο και πιο σκυθρωπό.

Από την Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου ως την παραμονή των Χριστουγέννων είχε ολοκληρωθεί η προσέλευση στο χωριό των Βρυσσοχωριτών από τα Γιάννινα, την Αθήνα, την Θεσ/νίκη και άλλες περιοχές της Ελλάδας, αλλά και των ξένων επισκεπτών.

Μια ολιγομελής παρέα μικρών παιδιών έψαλε τα κάλαντα σε όλα τα στίπια, τόσο τα Χριστουγεννιά, όσο και την Πρωτοχρονιά, διαπρνώντας έτσι κι αυτό το έθιμο.

Ξημερώνοντας η 25η Δεκεμβρίου, όλες οι καμπάνες του χωριού άρχισαν να ηχούν χαρμόσυνα, καλώντας τους πιστούς να παρακολουθήσουν τη θεία λειτουργία, που πραγματοποιήθηκε στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου και να γιορτάσουν όλοι μαζί τη γέννηση του Θεανθρώπου. Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, στην οποία χοροστάτησε ο Παπα - Γιάννης Λάζος, την ανταλλαγή ευχών στο προαύλιο της εκκλησίας και τις καθιερωμένες επισκέψεις στα γεροντικά στίπια, η καμπάνα του Αγίου Δημητρίου ήχησε και πάλι καλώντας τους χωριανούς να παρευρεθούν στη βράση των αδεσφών Μιχάλη & Απόλλωνα Κορέτα, οι οποίοι βαπτίστηκαν από τον εφημέριο του χωριού παπα - Βαγγέλη Σφριντζήρη, χριστιανοί ορθόδοξοι, παίρνοντας έτσι κι επίσημα τα ονόματά τους από τους αναδόχους τους Αδαμάντιο Κατράντζιο και Ιωάννη Τσουμάνη αντίστοιχα. Μια βράση που έδωσε ξεχωριστό χρώμα στο γιορτινό κλίμα της ημέρας αυτής.

Το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς βρήκε την πλειοψηφία των κατοίκων συγκεντρωμένη στο καφενείο του Σιαμπήρη, όπως κάθε χρόνο, να αναμένει την έλευση του νέου έτους. Ασφυκτικά γεμάτη όπως πάντα η αίθουσα και τυχεροί όσοι είχαν βρει καρέκλα να καθίσουν. Εορταστικό κλίμα και χαρμόσυνη ατμόσφαιρα είχε δημιουργηθεί από παλιές μεγάλων και μικρών που περιέμεναν με διαφορετικές προσδοκίες την νέα χρονιά. Και στο βάθος η μεγαλύτερη παρέα που προτίμησε από τους μεζέδες και το κρασί που σερβίρονταν, την τράπουλα, προκειμένου να δοκιμάσουν τα μέλη τους, την τύχη τους, διαπρνώντας έτσι κι αυτό το έθιμο της παραμονής.

Και όταν οι δείκτες των ρολογιών έδειξαν 12, τα φώτα αναδόβησαν και ξεκίνησε η υποδοχή της νέας χρονιάς με ομοβροντίες πυροβολισμών από τα κυνηγητικά όπλα που έβγαλαν κι αυτά το άχτι τους, αφού τη χρονιά που έφυγε σπάνια τους δόθηκε η ευκαιρία να ακουστούν και να εκπληρώσουν το καθήκον τους και -ανταλλαγές ευχών.

Ακολούθησε κέρασμα γλυκών, εκ μέρους του Συλλόγου, σε όλους τους παρευρισκόμενους και η κοπή της βασιλόπιτας. Το νόμισμα αξίας 10.000 δρχ. βρέθηκε φέτος στο κομμάτι του πολιούχου μας Αγίου Χαράλάμμου, γεμίζοντάς μας όλους με ικανοποίηση και υπενθυμίζοντάς μας ταυτόχρονα το ιερό χρέος που έχουμε επωμιστεί.

Η βραδιά αυτή τελείωσε τις πρωινές ώρες, ενώ το δεκαπενθήμερο των γιορτών τερματίστηκε με τον ανιασμό των στίπτιων και των κατοίκων του χωριού στις 5 και 6 Ιανουαρίου. Έτσι έκλεισε και αυτή η εορταστική περίοδος, αφήνοντας πιστεύω σε όλους καλές κι όμορφες αναμνήσεις και ευχάριστες στιγμές, ικανές να ανανεώσουν το ραντεβό μας, στο Βρυσσοχώρι και του χρόνου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΒΑΣΔΕΚΗΣ

ΔΩΡΑ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

Κάθε χώρα και κάθε λαός έχει διάφορα έθιμα που τον διακρίνουν από τους άλλους λαούς. Ένα όμως έθιμο είναι κοινό για όλους τους χριστιανούς. Τα δώρα της Πρωτοχρονιάς. Και έχουν τόση δύναμη, που χωρίς αυτά τα έθιμα δεν καταλαβαίνουμε τις Άγιες αυτές ημέρες. Για τα δώρα της πρωτοχρονιάς λένε πως είναι συνήθεια ρωμαϊκή κι αρχίζει από τους πρώτους βασιλιάδες της Ρώμης τον ΤΑΤΙΟ και το ΡΩΜΥΛΟ.

Ο ΤΑΤΙΟΣ ήταν βασιλιάς της Σαβίνης, αρχαίας επαρχίας της Ιταλίας κοντά στη Ρώμη, όπου εβασίλευε ο ΡΩΜΥΛΟΣ. Μια εποχή οι δυο τους μάχωναν και πολέμησαν. Ύστερα όμως μπήκαν στη μέση οι γυναίκες της Σαβίνης και παρακάλεσαν τον ΤΑΤΙΟ να μην συνεχίζει τον πόλεμο και να συμφιλιωθεί με τον ΡΩΜΥΛΟ. Έτσι κι έγινε. Οι δυο χώρες ενώθηκαν τότε και βασιλεύσαν και οι δυο. Ο λαός ευχαριστήθηκε και πρόσφερε στον ΤΑΤΙΟ δώρα, γιατί τους άκουσε κι έκανε ειρήνη με το ΡΩΜΥΛΟ.

Από τότε η συνήθεια αυτή έμεινε στους Ρωμαίους. Κάθε Πρωτοχρονιά, οι καλλιεργητές πρόσφεραν δώρα στους κτηματίες, οι δούλοι στους κυρίους και οι φίλοι στους φίλους. Με το πέρασμα των χρόνων το έθιμο αυτό καθιερώθηκε και αργότερα στους αυτοκρατορικούς χρόνους, κανένας Ρωμαίος πολίτης δεν μπορούσε να ξεφύγει τη φορολογία των δώρων της πρωτοχρονιάς. Τα δώρα μάλιστα που πρόσφεραν στους Αυτοκράτορες κατόντησαν μια τρομερή φορολογία για το λαό. Πολλοί Αυτοκράτορες έβγαζαν και ξεχωριστές διαταγές ότι θα δεχτόντο δώρα την πρωτοχρονιά.

Ο ΚΑΛΛΙΓΟΥΛΑΣ, όταν ήθελε να παντρεύει την κόρη του, δίδετο το λαό, για το σκοπό αυτό, να του προσφέρει δώρα. Λένε μάλιστα πως ο ίδιος κατέβηκε κάτω στην πόρτα του παλατιού και δέχονταν τα δώρα, που κατά προτίμηση του πήγαιναν οι Ρωμαίοι, -μήπως και δεν τον ευχαριστούσαν.

Τα πρώτα δώρα των Ρωμαίων δεν ήταν πολυέξοδα. Οι Αυτοκράτορες ευχαριστούνταν με λίγο σιτάρι, λάδι, σικά και άλλους καρπούς, φανταστές όμως πόσα θα μάθειαν και πόσες αποθήκες θα γέμιζαν, αφού όλοι οι πολίτες υποκεινόνταν να προσφέρουν. Σιγά - σιγά όμως τα απλά αυτά δώρα έγιναν πολυέξοδα και πολυτελή, μα και αντίστοιχα. Σήμερα δηλαδή δεν προσφέρει ο δούλος στον κύριο. Προσφέρει ο ανώτερος στον κατώτερο, για να του δείξει την εκτίμησή του. Και αν τα πρωτοχρονιάτικα δώρα τον παλιό καιρό ήταν μια εκβιαστική εκμετάλλευση, σήμερα χρησιμεύουν σαν ένας συνδυασμός κρίκος ανάμεσα σ' εκείνους που τους συνδέει η αγάπη, η στοργή, η εκτίμηση, η φιλία.

Οι πατέρες της εκκλησίας, δεν παραδέχονταν τη συνήθεια αυτή και πολλοί την πολέμησαν, λέγοντας πως είναι σατανική. Η συνήθεια όμως των πρωτοχρονιάτικων δώρων αν και κατηγορήθηκε και πολεμήθηκε, επέζησε και ποιάς ξέρε για πόσους αιώνες ακόμη θα ζήσει. Τουλάχιστον όσο υπάρχουν παιδιάκια, είτε πλούσια είτε

φτωχά, και καρτερούν πάντα με λαχτάρα το γέρο, τον παππού, τον Αη Βασίλη τους φορτωμένο με δώρα.

Στο χωριό μας, τότε που εμείς είμασταν μικρά παιδιά, δεν χαϊρόμασταν πρωτοχρονιάτικα δώρα. Ποιος θα μας τα χάριζε, με τι χρήματα θα τ' αγοράζαν κι από που. Είχαν όμως άλλα πρωτοχρονιάτικα έθιμα και οι παλαιότεροι ζούσαν κάτω από την ισχύ των συνθηκών και των εθίμων και σπανιότατα ξεφεύγουν από αυτά. Ήταν αποκρουστικά συνήθειες που με την μακρόχρονη εφαρμογή τους έγιναν για τους παππούδες μας έθιμα.

Κάθε Πρωτοχρονιά πολύ πρωί και όταν η καμπάνα σκοπούσε μαγευτικά και μεγαλόπρεπα σ' όλο το χωριό τους γλυκύτατους ήχους, όπως την πρόσταζε ο πλάστης, καλώντας τους πιστούς στη μεγάλη γιορτή της πρωτοχρονιάς, η μάνα μου με ζυμνούσε και μούλεγε:

«Σήμερα πρώτη μέρα της χρονιάς, θα πας στο χοροστάσι και θα αλείψεις τις βρύστες με βούτυρο. Έτσι και το καλό μας. Όλη τη χρονιά οι γίδες μας και τα πρόβατα μέχρι τα χορτάρια θα σέρνουνε τα μαστάρια κι όπως τρέχει το νερό στις βρύστες, έτσι θα τρέχει και το γάλα».

Χαρούμενος εγώ για το άφθονο γάλα που θα έτρεχε σαν το νερό στη βρύση, έκανα ότι με πρόσταζε.

Εν τω μεταξύ αυτή ετοιμάζε τη βασιλόπιτα. Έβαζε μέσα ένα νόμισμα, καρανάνα το λέγανε, είχε αξία ίσα με δύο δεκάρες, είκοσι λεπτά. Ένα ξυλαράκι από κριανιά και ένα από κλήμα. Όποιος έβρισκε το κέρμα, θα ήταν ο τυχερός της χρονιάς. Εκείνος που θάβρισκε το κλήμα θάτρεχε η τύχη του όλη τη χρονιά όπως τρέχει ο μούστος απ' τα σταφύλια. Κι όποιος έβρισκε το ξύλο της κριανιάς θάτανε πιο γερός, όπως γερό είναι το ξύλο αυτού του δέντρου. Εγώ προτιμούσα να βρω το ξύλο της κριανιάς για να είμαι γερός στην πάλη, στο τρέξιμο, στα μαθήματα.

Ξημερώνοντας πρωτοχρονιά, στην πυρακτωμένη πλάκα του τζακιού έβραζαν σπόρους από σιτάρι. Πρώτα τον παππού. Ο σπόρος θερμαινόταν και νινδόνταν. Εάν νινδόνταν προς τα έξω, ο παππούς θα ζούσε. Εάν νινδόνταν προς το βάθος του τζακιού ο παππούς ήταν για φόρτωμα. Αυτό συνεχίζονταν και για τα άλλα μέλη της οικογένειας.

Οι κυνηγοί πάλι είχαν συνήθεια κάθε πρωτοχρονιά να βγαίνουν για κυνήγι. Πίστευαν πως αν είχαν επιτυχία εκείνη την ημέρα, όλη τη χρονιά θα είχαν επιτυχίες. Πάμε να ματώσουμε τα όπλα έλεγαν. Μ' αυτά τα έθιμα έζησαν οι πρόγονοί μας. Αλήθεια, τι αυταπάτη! Αλλά αυταπάτες τόσο γλυκές τόσο παρήγορες, που οι νεμενοί έβρισκαν παρηγοριά και οι ελπίδες των δυστυχισμένων φτερώνονταν.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Στις εικόνες του Χριστού πολλές φορές συναντούμε τα γράμματα Α και Ω. Και ταυτό διπλό αφενός μεν ο Χριστός είναι το Α και το Ω για τη ζωή μας, για την ύπαρξή μας. Είναι ο δημιουργός, ο συντηρητής, η αρχή και το τέλος.

Αφετέρου το Α και το Ω φανερώνει την ιδιαίτερη ενέργεια του Θεού απέναντι στους ανθρώπους. Α-γαπ-Ω, αυτή είναι η ουσία του Θεού. Ο Χριστός μες αγαπά τόσο πολύ που δεν μπορούμε ούτε καν να τ' φανταστούμε.

Πριν από τη δημιουργία ακόμη του ορατού κόσμου είχε στο νου Του κάθε έναν από εμάς. Μας αγαπούσε πριν ακόμη γεννηθούμε. Κάθε του ενέργεια προκαλείται από αυτή την αγάπη προς το δημιούργημά Του, τον άνθρωπο. Από την άπειρη αυτή αγάπη συγκαταβαίνει και στέλνει τον Μονογενή Του Υιό στον κόσμο. Ο Λόγος του Θεού γίνεται άνθρωπος για να θεοποιηθούμε εμείς. Προσλαμβάνει την κτιστή ανθρώπινη φύση για να την εξανιάσει, για να τη θεώσει.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να μας σώσει. Καταδέχθηκε να γεννηθεί στη φτωχή φάτη της Βηθλέμ για να αναγεννηθεί εμάς στην επούδνια Του Βασιλεία. Ο Χριστός ήλθε στη γη για να πάμε εμείς στον ουρανό.

Εκείνον που ούτε τα Αγγελικά Τάγματα, που τον υμνολογούν ακατάπαυστα στους ουρανούς, μπορούν να τον αντικρύσουν, εμείς τον είδαμε, τον ψηλαφησαμε, τον ακούσαμε. Και όχι μόνο. Τον παίρνουμε και μέσα μας, με τη Θεία Κοινωνία.

Η ενανθρώπιση δεν είναι τίποτε άλλο παρά έκρηξη της Αγάπης του Θεού. Σήμανε την έναρξη του σωτηριώδους έργου Του, που θα ολοκληρωθεί με την Σταύρωση

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΤΑΒΑΛΗΣ
Θεολόγος επί πτυχίω

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Κατά τη γραπτή παράδοσι ο ηγούμενος πάτερ Κοσμάς ο Αιτωλός πέρασε από το χωριό μας και σταμάτησε στην πλατεία του «Αη Θανάση», διότι «Άγιος Χαράλαμπος» δεν υπήρχε τότε. Εκεί στηριζόμενος στην παλαιά Γκορτσιά που ήταν δίπλα στον σημερινό πλάτανο του Αγίου Χαράλαμπου, (ενώ σήμερα δεν υπάρχει και αυτή διότι την κατέφασε η μουλोटόζα του δρόμου), εδίδετο προς τους χωριανούς για λίγη ώρα.

Αντικρύζοντας ο Άγιος κατ' αρχήν τα βουνά της Τσουκαρόσσας και την οροσειρά του Αβάλου είπε: «Αυτά τα βουνά πολύν κοσμάκη θα σώσουν μια μέρα». Όπως και έγινε σε πολλές περιστάσεις 1912-13, 1940-44 και το 1948.

Την άφιξη του Αγίου Κοσμά στο χωριό μας και τη διδασκαλία του την επιβεβαιώνουν οι ιστορικοί Ιωάν. Λαμπρίδης, ο Αραβαντινός και άλλοι. Συγκεκριμένα ο ιστοριοδίτης Ζαγοριώτης Άγγελος Ν. Παπακόστας εις το βιβλίο του «Ο Κοσμάς ο Αιτωλός» γράφει τα εξής:

«... Με την προθυμία των γυναικών να προβούν στην εκποίηση παντός χρυσού, αργυρού και μεταξωτού βρέθηκαν και τα μέσα για την ίδρυση σχολής στη Λεσινίτσα, κοινότητα που αριθμούσε και 139 οικογένειες Βλάχων κατά τον Αραβαντινό». Η μαρτυρία δείχνει πόση απήχηση είχαν τα λόγια του Κοσμά και στη ψυχή των Βλάχων, που επεκράτησε να λέγονται Βλάχοι, επειδή μιλούσαν και την παρείσκη Βλαχική, που είχε αντικαταστήσει την Ελληνική. Το ποσό όμως που απένειμε η εκποίηση των θησαυρών αυτών δεν χρησιμοποιήθηκε κι εδώ για τον προβλεπόμενο σκοπό, αλλά για τη θεραπεία άλλων αναγκών με τους τόκους όμως από τα ομόλογα, που κάθε οικογένεια είχε εκδώσει στο όνομα της Εκκλησίας διατηρήθηκε «μέχρι τινός το σχολείου».

Κατά τον Λαμπρίδη, που διασώζει πληροφορίες, οι κάτοικοι θα έπρεπε, αφού μοιράσουν και εισπράξουν το προς Κοσμάν χρέος (Κοσμά Μπριτζιό) που έφθανε το ποσό των 27.000 γροσίων να καταθέσουν αυτό στην Εθνική Τράπεζα επί' ονόματι του Αγίου Κοσμά και των κατά το έτος 1778 γυναικών της Λεσινίτσης προς διατήρησιν του Παρθενωγείου».

Από το απόσπασμα αυτό πληροφορούμεθα ότι ο Άγιος Κοσμάς ευρίσκετο στο χωριό μας το έτος 1778. Ενώ η πληροφορία παράδοση του χωριού μας λέγει ότι «όταν πέρασε ο Άγιος ήσαν εποχή του τρύγυ των αμπελιών και του προσέφερον σταφύλια». Επειδή ο τρύγος γινόταν πάντοτε το μήνα Σεπτέμβριο μπορούμε κάλλιστα να συμπεράνουμε ότι ήτο Σεπτέμβριος του 1778 όταν ο Άγιος επισκεψόθηκε το χωριό μας.

Ο Άγιος Κοσμάς κατά το διάστημα των 24 ωρών, που έμεινε στο χωριό μας εξήγησε να του υποδείξουν για κατάλυμα το πτωχότοπο στίπιο του χωριού. Και σαν τοιούτο του υπέδειξαν ένα στίπιο στον Κάτω Μαχαλά για να είναι κοντά στην Εκκλησία της Παναγίας, όπου και μίλησε στη συγκέντρωση. Το στίπιο αυτό ήταν ενός γέροντα Γιάννη που ζούσε με τη γυναίκα του Ζαχαρά, τον οποίο αργότερα το γνωρίσαμε με την οικογένεια Καρματσολή και το οποίο καταστράφη κατά την κατοχή.

Σ' εκείνο το στίπιο, που τον πήγαν οι τέσσαρες ιερείς του χωριού μας, εξήγησε το φαγητό να είναι «αλάδωτο» κοκοκυροφές (άνη), κολοκυθάκια, φασολάκια ή χόρτα. Και όταν στο πάτωμα είδε απλωμένα ξηρά ρεβύθια εξήγησε να του μουσκέψουν ένα απλοχέρι, τα οποία μουσκεμένα τα έβαλε στην τσέπη από το ράσο του τα έτρυνε ένα - ένα στο δρόμο την επομένη ημέρα, που έφυγε για την Κωνσταντία δια μέσου Παλαισολίου.

Εις την Εκκλησία της Παναγίας, ο πάτερ Κοσμάς μίλησε προς τους χωριανούς. Εις την συγκέντρωσή αυτή χαρακτηριστικό είναι, ότι επήγαν και οι Λεωνένες!

Κατ' αρχήν ο πάτερ Κοσμάς παρώτρυνε, και μάλιστα πατρικώς, τους χωριανούς να μιλούν τα ελληνικά, όπου τα είχαν ξεχάσει και μιλούσαν αποκλειστικά Βλάχικά, διότι, είτε και η Εκκλησία είναι στην Ελληνική, και το γέροντας είναι ελληνικό, και αν δεν σπουδάζει κανείς τα ελληνικά, δεν θα μπορεί να καταλάβει εκείνα που ομολογεί η Εκκλησία.

«Εδώ παρερνεύομαι, που ακούω ξένη γλώσσα, ενώ είδαμε οι καλύτεροι χριστιανοί από όσους εγνωρίσαμε».

Το σχολείο είπε, φωτίζει τους ανθρώπους, ανοίγει τα μάτια των χριστιανών. Και σεις γονείς να στέλνετε τα παιδιά σας εις το σχολείο και να τα παιδεύετε με χριστιανικά ήθη. Αμαρτάνετε πολύ να τα αφήνετε αγρόδμητα και σκληρά. Καλύτερα να τα αφήνετε φτωχά και γραμματισμένα παρά πλούσια και αγρόδμητα.

Και απευθυνόμενος προς τις γυναίκες είπε: «Θυγατέρες του Χριστού μου, όσο μπορείτε να είσατε σκεπασμένες με εντροπή, και να φαίνεσθε καλές σαν μάλαμα».

Εν συνεχεία εξήγησε πληροφορίες για τον πληθυσμό του χωριού, και έλαβε την απάντηση ότι ήσαν παρόντες χίλιοι

εκατόν πενήντα κάτοικοι. Ζήτησε επίσης πληροφορίες για τις Εκκλησίες και τα έσοδα του Μοναστηρίου της Αγίας Τριάδος. Συνέστησε να ιδρύνουν με τα έσοδα του Μοναστηρίου και από τα Βακούφικα σχολείο.

- «Το λοιπόν, είτε μετά το κήρυγμά μου, τώρα και εγώ έλαιο το μισθό του κόπου μου. Η πληρωμή μου δεν είναι άσπρα και φλωριά, δεν θέλω εγώ τέτοια, ούτε έχω τι να τα κάνω ή που να τα βάλω, αλλά θέλω να μου δώσετε διά τον κόπον μου μία υπόσχεση, να μου τάζετε αυτά όλα όπου σας είπα, θα τα φυλάξετε και θα τα βάλετε μέσα στην καρδιά σας».

Με την ωραία και πειστικότητα χριστιανική διδασκαλία του Αγίου Κοσμά για την περικοπή της πολυτέλειας και τη θυσία κάθε περιπτώ πράγματος διά του οποίου έπρεπε να διατηρηθεί η θρησκεία και ο ενθισμός, οι αξιέπαινες γυναίκες του χωριού μας συνεφώνησαν τότε να πωλήσουν τα βαρύτιμα γυναικεία κοσμήματα χρυσαφικά, ασχημικά και μεταξωτά και σαν άλλες Σπαρτιάτισσες τα διέδωσαν υπέρ της Πατρίδος και καθάρωσαν ν' αποκτήσουν και να διατηρήσουν το σχολείο.

Από τις σωζόμενες εις το στόμα των παλαιότερων κατοίκων του χωριού μας προφητείες του Αγίου Κοσμά καταγράφηκε και τας εξής, αλλ' ασφαλώς θα ήσαν και άλλες, οι οποίες δεν απεθυσαστήθησαν:

1. «Καλότοιχοι σεις που βρεθήκατε εδώ επάνω στα ψηλά βουνά. Ευλογημένοι ναύτε. Αυτά θα σας φυλάξουν από πολλή δεινιά».
2. «Το ποθούμενον θα έλθι όταν θάρουν δυό Πασχαλιές μαζί». (Αληθινά! Κατά την απελευθέρωση της Ηπείρου, το έτος 1913, συνέπεσε Πάσχα και Ευαγγελισμός μαζί).
3. «Θα δείτε τρεις φαμίλιες σ' ένα στίπιο». (Πράγματι είδαμε και περισσότερες στην Κατοχή, όταν κήκαε το χωριό μας).
4. «Ξένος στρατός θα έρθη. Χριστό θα πιστεύει, γλώσσα δεν θα ξέρει, θα ζητήσουν όπλα. Νάχετε δίπλα να δώσετε το ένα και να κρατήσετε το άλλο. Με άλλους θα κοιμηθείτε και με άλλους θα ξημερώσετε». Αυτό συνέβηκε στην Κατοχή, όταν ήλθαν οι Ιταλοί στο χωριό μας και ζήτησαν τα όπλα).
5. «Θε νάρει καιρός που πολλοί θα πεθαίνουν από την πείνα».
6. «Θε νάρει καιρός που θα χαλασθείτε, παιδιά μου, και θα καταντήσετε κακήν κακώς να φύγετε από τον τόπο σας».
7. «Κάποτε ο τόπος θα δεθεί μ' ένα τέλι, τότε πολλά καλά θα δείτε, μα πλείοτερα κακά».
8. «Όποιος θα ζήσει, σαν έρθει για πάντα το μελούμενο, θα τρώει με χρυσό χουλιόρι».
9. «Οι τόποι του Μοναστηρίου σας πολλές ψυχές θα σώσουν».
10. «Εσείς χωριό Λεσινίτσα κάποτε θα προκόψετε».
11. «Εσείς εδώ στη Λεσινίτσα να αγαπάτε τα οπωρικά. Όσοι δεν αγαπούν τα δένδρα και τα φυτά θα ζουν φτωχά».

«Όλες οι προφητείες του Αγίου Κοσμά επαληθεύθησαν».

Αναδημοσίευση από το βιβλίο του ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ «Το Βρυσσοχώρι Ζαγοριώ» 1975, σελ. 55-58.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΕΡΕΚΖΗΣ, Γεωπόνος και η μητέρα του ΙΩΑΝΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ του Ανδρέα από το Πάτιγκο, Κηφισιάς, εγκαίνισαν στις 22-10-2000 επί της οδού Γ. Παπανδρέου 28 στα Γιάννινα, ένα σύγχρονο και πρωτότυπο κατάστημα, αντίστοιχο με τις ειδικότητες τους:

ΓΕΩΦΑΡΜΑ
Μελέτες - κατασκευές κήπων, έργα πρασίνου απεντομώσεως, απολυμάνσεις.

Το κατάστημα διαθέτει αγροτικά εφόδια, γεωργικά και κτηνοτροφικά φάρμακα, ζωτοτροφές, σπόρους λιπάσματα, είδη κήπου, αρδευτικά κ.λ.π.

Στην τελετή των εγκαίνιων παρευρέθηκαν γνωστοί και φίλοι του ζεύγους και των γονέων τους από τα Γιάννινα, το Πάτιγκο, την Κόνιστα, το Βρυσσοχώρι και άλλα χωριά του Ζαγοριού. Προσφέρθηκαν, αναψυκτικά, ποτά και εδέσματα και όλοι ευχθήκαν στο νεαρό ζευγάρι να είναι «καλορίζικο το κατάστημα», «καλές δουλειές» και «καλά στέφανα».

Ο ΜΗΤΣΟΣ Ο ΓΑΝΩΤΗΣ

Γράφει ο ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΠΕΜΜΟΣ

Μου τον θύμισε, πριν από λίγες ημέρες, κάποιος φίλος μου. Ήταν, δεν ξέρω αν ζει σήμερα, συμπαθής, καλοσυνάτος και εργατικότατος. ΜΗΤΣΟ τον λέγανε και κατόντησαν από κάποιο καλαντζοχώρι της επαρχίας Φιλιατών.

Κάθε χρόνο, συνήθως καλοκαίρι ή φθινόπωρο, περνούσε από το χωριό για να γανώσει τα χαλκώματα (τεντζερέδες, κακάβια, ταψιά, τηγάνια, νταβάδες, καζάνια). Έμεινε πάντοτε στο κελί δίπλα στην εκκλησία της Παναγίας. Εκεί ήταν το στίπιο του, εκεί και το εργαστήρι. Εκεί μέσα δούλευε, μαγειρεύε, έτρωγε, αναπαύονταν, κοιμότανε.

Μόλις έρχονταν έπαιρνε τους δρόμους και φώναζε «χαλκώματα να γανώσω.ω.ω.» και γύριζε όλο το χωριό. Δεν άφηνε κανένα στίπιο. Ήξερε τον κάθε χωριανό με το μικρό του όνομα. Κουβαλούσε πάντα στην πλάτη του τη φαρδιά μουντζουρωμένη σακκούλα, μαχαλοσάκι του λέγανε οι καλαντζήδες καυμένη από ειδικό ύφασμα λινάσις μέσα στην οποία έβαζε κάθε είδους χαλκώματα, ξεγανώματα και γανωμένα, και όχι μόνο. Εκεί μέσα έβαζε το νοικοκυριό του και τα εργαλεία του κατά τις μετακινήσεις, τα ξύλα που κουβαλούσε για τη φωτιά. Εκεί τα «πτεσκέσια» που τον φιλοδωρούσανε οι καλοί και φιλόδομοι νοικοκυραίοι (λίγο ψωμί ζυμωτό, κανένα κομμάτι φασόλα, κάποιο εποχιακό φρούτο, λίγες πατάτες ή πατάκια).

Περνούσε καλά με τους ήμερους και αγαθούς συγχωριανούς μου. Από τα χαράματα μέχρι αργά το βράδυ δούλευε συνέχεια με ζήλο και ευσυνειδησία και για να κάνει σωστή δουλειά και για να βγάξει το μεροκάματό του καθόσον από αυτόν περίμενε να ζήσει η οικογένειά του.

Άναβε φωτιά στο τζάκι του κελιού και κάθονταν σταυροπόδι, στριφογυρίζει τα κατασφαρικά και τ' άλλα είδη στη φωτιά και άλειφε την εσωτερική τους επιφάνεια με καλαί και άλλες ουσίες, χρησιμοποιώντας ειδικά σφυγγάρια, κολλητήρια, σφυριά, λαβίδες και άλλα εργαλεία.

Απολαυστικός ο μάστρο - ΜΗΤΣΟΣ όταν ήθελε να τα καθαρίσει κι έμπαινε μέσα σ' αυτά με γυμνά πόδια κι αναδιπλωμένα τα παντελόνια και γυρίζε δεξιά κι αριστερά με ρυθμικές κινήσεις λες και χόρευε σύγχρονους μοντέρνους χορούς. Ολόκληρος ήταν μουντζουρωμένος. Το πρόσωπό του καταϊδρωμένο και μαύρο από τη ζέστη, την κόπια και τη σκόνη. Τα χαλκώματα όμως γίνονταν ολοκάθαρα.

Έφευγε από το χωριό όταν τελειώναν οι δουλειές και πήγαινε στο διπλανό χωριό κι από εκεί στο άλλο και στο άλλο. Απ' ό,τι άκουσα έχει πάρα πολλά χρόνια να εμφανισθεί στο χωριό τόσο ο ίδιος ή και κάποιος άλλος γανωτής κατ' όσον το επάγγελμα αυτό σχεδόν έπαυσε να υπάρχει. Το έφαγε κι αυτό μαζί με πολλά άλλα η σύγχρονη τεχνολογία. Στα στίπια μας σήμερα χρησιμοποιούμε άλλα μαγειρικά σκεύη και είδη κουζίνας (αλουμινένια, εμαγιέ, ανοξείδωτα) που δεν θέλουν γάνωμα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ του Ιωάννου και της Αθηνάς και η σύζυγός του ΜΑΡΙΑ, απέκτησαν στις 8-10-2000 στα Γιαννινά ένα όμορφο και χαριτωμένο κορίτσάκι, δεύτερο βλαστό της οικογένειάς τους.

Την Κυριακή 16 Ιουλίου 2000 η ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΕΤΡΑΚΟΥ (εγγονή της Βασιλικής Γ. Κολιού) και ο σύζυγός της ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, βάπτισαν στα Τρίκαλα Ημεδίας τη χαριτωμένη κορούλα τους, δεύτερο βλαστό της οικογένειάς. Η νονά ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗ χάρισε στη νεοφώτιστη το όνομα της γιαγιάς της ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ.

Στις 21 Ιουλίου 2000 το ζεύγος ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ και ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ, βάπτιστη τη χαριτωμένη κορούλα του στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Ιωαννίνων. Η νονά της κ. Αθηνά Δουλάκη της έδωσε το όνομα της γιαγιάς της ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, κόρης του αιμνήστου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ.

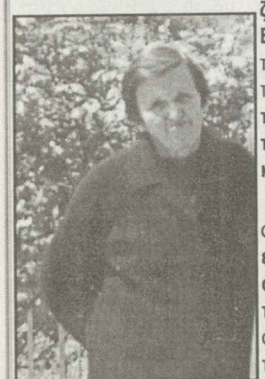
Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στους ευτυχισμένους γονείς και στους παππούδες - γιαγιάδες να τους ζήσουν τα γεννηθέντα και νεοφώτιστα βλαστάρια των οικογενειών τους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΑΛΗΝΗ ΜΙΛ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ
1924-2000

Στις 19-10-2000, άφησε την τελευταία της πνοή στα Γιάννινα η **ΓΑΛΗΝΗ ΜΙΛ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ**, αγαπητή νύφη της μεγάλης οικογένειας Κουνάβου, συγγενής και οικογενειακή μας φίλη. Κηδεύτηκε την επομένη, **Παρασκευή 20 Οκτωβρίου** στο νεκροταφείο της Περιβλέπτου σε βαρεία ατμόσφαιρα λύπης και συγκίνησης.

Η **ΓΑΛΗΝΗ** γεννήθηκε το 1924 στους **Ασπράγγελους Ζαγορίου** και ήταν κόρη των αειμνηστών **Αποστόλου και Μαρίας Γκοντινάρη** και γόνος παραδοσιακής και αρχοντικής οικογένειας. Ήταν μια υπέροχη κυρία, πραγματική **ζαγορίσια αρχόντισσα**. Στο **Βруσοχώρι** ήταν ιδιαίτερα αγαπητή και όλοι την καμάρωναν για τη **λεβεντιά** της, την απλότητα, τη δίκαιη ευγένεια, τη σοβαρότητα, τον ειλικρινή, ευχάριστο και ανιδιοτελή χαρακτήρα της.

Η **ΓΑΛΗΝΗ** ήταν θρησκευόμενο άτομο και πρόσφερε πολλά για τις εκκλησίες του χωριού μας. Η **αγιογράφηση του Αγίου Δημητρίου** είναι δική της προσφορά στη μνήμη του συζύγου της **Μιλτιάδη**. Στα χρόνια της κατοχής έχασε την αγαπημένη της αδελφή

και με βαρεία καρδιά εγκαταστάθηκε με τη μάνα της στα Γιάννινα. Ο πατέρας της βρισκόταν στην Αμερική και τα γράμματά του ήταν η μόνη χαρά και παρηγοριά στα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Το 1953 παντρεύτηκε το **ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΚΟΥΝΑΒΟ**, από το **Βруσοχώρι**, που υπηρέτούσε ως **Δάσκαλος** στα Πρότυπα της **Ζ.Π.Α. Ιωαννίνων**. Αργότερα έγινε **Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης** στην **Πρέβεζα**, όπου έζησαν αρκετά χρόνια ήρεμα, και ευτυχισμένα. Ήταν, όπως ομολογούν όλοι ένα **αρμονικό και χαρούμενο ζευγάρι**. Την ευτυχία τους συμπλήρωσε ο ερχομός του πατέρα της από την Αμερική. Η ζωή τους κυλούσε ευχάριστα στο όμορφο σπιτικό τους στην περιοχή **Βελισσαρίου Ιωαννίνων**.

Στη ζωή όμως όλα αλλάζουν ξαφνικά. Το 1983 έχασε τον αγαπημένο της σύζυγο **Μιλτιάδη**. Ο **Μιλτιάδης** ήταν ο πρώτος μου δάσκαλος στο **Βруσοχώρι**, και του οφείλουμε πολλά. Ήταν **υπέροχος άνθρωπος, συγκροτημένος δάσκαλος, θαυμάσιος σύζυγος και αδελφός** και πάνω απ' όλα **καλός πατριώτης**.

Να λοιπόν γιατί τον αγαπούσαμε η **ΓΑΛΗΝΗ** και γιατί η ζωή της σωρίστηκε όταν τον έχασε. Από τότε ένα δρόμο μόνο ακολουθούσε. **Σπίτι - νεκροταφείο**. Ο πατέρας της τη στήριζε και της συμπαραστάθηκε, αλλά ο πόνος και η προχωρημένη ηλικία του τον οδήγησαν και αυτόν στον θάνατο. Ο πόνος της μεγάλωσε και σιγά - σιγά κλείστηκε στον εαυτό της και στη βαριά **μοναξιά** της. Τιποτε δεν την ευχαριστούσε και φαίνεται ότι έκανε τα πάντα για να φύγει από αυτήν τη ζωή για να συναντήσει αυτούς που τόσο αγάπησε και λάτρεψε. Έφυγε **πικραμένη και χτυπημένη** από τη σκληρή **αδυσώγητη μοίρα**. Αδιαφόρησε για τα υλικά αγαθά. Περιμένε τη λύτρωση και τη βρήκε στο θάνατο. Κι όμως, ήταν **τόσο καλή** και θα μπορούσε να ζήσει και να προσφέρει πολλά. Δεν ξέρω τι να πω. **Ας είναι αιωνία η μνήμη της!**

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ - ΠΑΠΑΚΩΝ/ΟΥ
Αθήνα 17-11-2000

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

(Διαβάστηκε στην εκκλησία από τον Αδ.μ. Τσιομίδη)
Αγαπημένη μας **Γαλήνη!**

Ο αναπάντεχος θάνατός σου μας συγκλόνισε και μας λυπήσε βαθύτατα. Ήσουν η **αρχόντισσα του Ζαγορίου** και τα δύο χωριά **Βруσοχώρι** και **Ασπράγγελοι**, που τόσο πολύ αγάπησες και ευεργέτησες «εν ζωή», νιώθουν το δυσαναπλήρωτο κενό που αφήνει ο θάνατός σου.

Έφυγες καταζωμένη και αφήνεις μνήμη σοβαρής, ενάρετης, ευγενικής, έντιμης και αγαθής γυναίκας και ιδανικής συζύγου. Οι αγαθοεργίες σου ακτινοβολούν τις αρετές, τα φιλάνθρωπα αισθήματα και το πνεύμα της χριστιανικής αγάπης και προσφοράς που κοσμούσαν τον υπέροχο χαρακτήρα σου.

Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα σε θυμόμαστε πάντα και θα τιμούμε το έργο σου με **σεβασμό** και ευλάβεια. Καλό κατεύοδι, αγαπημένη μας **Γαλήνη**.

ΑΘΗΝΑ 20-10-2000

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ - ΠΑΠΑΚΩΝ/ΟΥ

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΟΛΙΟΥ -
ΔΡΟΜΠΟΥΛΙΑΝΟΥΔΗ
1940-2000

Στις 26-12-2000 χτύπησε πένθιμη η καρδιά του **Αγίου Χαράλαμπους στο Βруσοχώρι** για να αναγγείλει το ξαφνικό θάνατο της **ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ ΚΟΛΙΟΥ - ΔΡΟΜΠΟΥΛΙΑΝΟΥΔΗ**, που άφησε την τελευταία της πνοή στο **Κέντρο Υγείας - Αλεξανδρείας**, από καρδιακή ανεπάρκεια το βράδυ των **Χριστουγέννων**. Το θλιβερό άγγελμα του θανάτου της συγκίνησε και γέμισε πόνο και θλίψη τους απανταχού **Βруσοχωρίτες**, τους συγγενείς, τους φί-

λους και γνωστούς της οικογένειας **Δρομπουλιανούδη**. Η **ΜΑΡΙΑΝΘΗ** γεννήθηκε στο **Βруσοχώρι** του 1940 και ήταν η πρώτη από τις τρεις κόρες του **Γεωργίου Κολιού** και της **Βασιλικής Βακάρου**. Το 1948 σε ηλικία οκτώ (8) ετών έφυγε από το χωριό και η οικογένειά της εγκαταστάθηκε στα **Τρίκαλα Ημαθίας**. Στις 19 Νοεμβρίου 1958 παντρεύτηκε το **Γιώργο Δρομπουλιανίδη**, κτηματία

από τα **Τρίκαλα** και απέκτησαν τρεις κόρες. Τη **Δέσποινα**, παντρεμένη με το **Δημήτριο Γαλατσίδα**, υπάλληλο του Δήμου Πλατέως, τη **Βασιλική** παντρεμένη με τον **Απόστολο Γ. Καραγιαννόπουλο**, **Αξιόκ. Υγιονομικού** και τη **Νικολέττα** όπου, τι ειρωνεία της τύχης, το μοιραίο εκείνο βράδυ θα άλλαζε τα δαχτυλίδια του αρραβώνα με το **ΜΑΝΟ ΕΠΑΝΔΟΠΟΥΛΟ**, Υπαξιωματικό πτεναετούς, θητείας. Επέληξε να καμαρώσει τέσσερα εγγόνια, το **Νίκο**, το **Γιώργο**, τη **Μαριάνθη** και τη **Γεωργία**.

Η **ΜΑΡΙΑΝΘΗ** ήταν γυναίκα απλή, χαρούμενη, ευγενική και αγαπητή σε όλους. Αγαπούσε παθολογικά το χωριό και ειδικά μετά το γάμο της δεύτερης κόρης, της **Βασιλικής**, το επισκέπτονταν τακτικά και απολάμβανε αυτό που στερήθηκε τόσα χρόνια.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλε στα **Τρίκαλα Ημαθίας** παρουσία συγγενών, γνωστών και φίλων που πήρσαν τη μνήμη της και της απηύθυναν τον ύστατο χαιρετισμό. Ο **Θεός** ας αναπάψει την ευγενική ψυχή της και ας ρίξει **βάλασμο παρηγορίας** στη χαροκαμένη μάνα της **Βασιλικής**, στο σύζυγό της, στα παιδιά και στα εγγόνια της.

Ας είναι ελεάφω το χόμα της Μακεδονίας που τη σκεπάζει και θα θυμόμαστε πάντα το γλυκό πρόσωπο της **ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ**.

Αιωνία η μνήμη της!

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η **ΧΑΙΔΩ ΜΠΙΔΕΡΗ** του **Χρήστου** και της **Ευδοξίας**, πτυχιούχος του **Τμήματος Γεωπονίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/κης** με ειδικότητα στην φωτοπροστασία, έδωσε στις **15 Ιουλίου 2000** στη **Θεσσαλονίκη** αμοibaία υπόσχεση γάμου με το **ΧΡΗΣΤΟ ΜΠΕΣΙΟ** του **Γεωργίου** και της **Παρθένας**, πτυχιούχο **Πληροφορικής με Master στο New Castel** της **Αγγλίας** στη σχεδίαση συστημάτων λογισμικού. Η **ΧΑΙΔΩ** εργάζεται στο **Ινστιτούτο Ελέγχου ποικιλιών καλλιέργειών φυτών** και ο **ΧΡΗΣΤΟΣ** σε εταιρεία **Εμπορίας Φαρμάκων στη Θεσ/νίκη**.

Ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ** του **Ευθυμίου** και της **Χαϊδούλας**, έδωσε, την **1η Ιανουαρίου 2001** στην **Αλεξάνδρεια Ημαθίας**, αμοibaία υπόσχεση γάμου με την **ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΣΤΥΛΙΔΟΥ** της **Χωκράτης** και της **Θεοπίστης**, **Β/ετή φοιτήτρια της Φιλοσοφικής Σχολής (Τμήμα Φιλολογίας) του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων**.

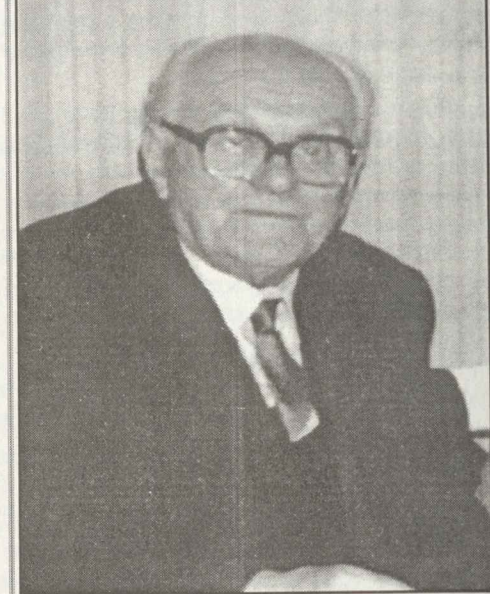
Ο **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΡΟΪΟΣ** του **Δημητρίου** και της **Σοφίας** (εγγονός του αειμνηστού **Θεόδωρου Εξάρχου**), έδωσε, στις **30-12-2000** στην **Αλεξάνδρεια**, αμοibaία υπόσχεση γάμου με τη **ΧΡΥΣΑ ΤΣΙΑΒΟΥ** του **Νικολάου** και της **Μαρίας** από τη **Βέροια**.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συχαίρουν τα ταιριαστά ζευγάρια και τους γονείς τους για τους αρραβώνες και τους εύχονται καλά στέφανα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ
1900-2000

Ένας πολυσύνθετος στη μόρφωση και αγγελικά πλασμένος στην ψυχή άνθρωπος, ο **ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ**, ο πνευματοδότης **δάσκαλος**, έπαψε να ζει και ανήκει πια στην **αιωνιότητα**. Έφυγε από κοντά μας στις **19-10-2000** και ετάφη την επομένη στη φιλόξενη γιαννιώτικη γη.

Επειδή στον **ανεξάντηλο και φωσφορίζοντα πνευματικό του πλούτο** πάρα πολλά οφείλω γιατί, μαθήτης τότε του δημοτικού σχολείου του χωριού μου (**Βруσοχώ-**

ρι), μου έδωσε τις πρώτες βάσεις για να συνεχίσω κατόπιν τις σπουδές μου και να γίνω **συνάδελφός** του, θα προσπαθώ να σκιαγραφήσω τη φυσιογνωμία του εκλιπόντος **δάσκαλου** μου και **εκλεκτού συνάδελφου**.

Και μόνο τ' όνομά του ν' αναφέρω, **ρίχνει συγκίνησης** με διακαέως. Σβήνουν με μιας όλα τα κατοπινά κι έρχεται η **μορφή** του ολοζώντανου μπροστά μου. **Ψηλός, ευθυτενής με γαλήνια ματιά** και πάντα με **γλυκό λόγο**. Έτσι τον γνώρισα. Κι ήταν **εξαιρετική εύνοια** για μας που τον είχαμε **δάσκαλο** στο **Βруσοχώρι** από το 1930 ως το 1937. Ήταν μ' όλη τη σημασία **πνευματικός** μας **πατέρας** κι εμείς **πνευματικά** του **παιδιά**, όπως μας αποκαλούσε.

Στο μάθημα ζούσαμε ώρες **ουσιαστικής μάθησης** αλλά και **πραγματικής ευδαιμονίας**. Η **μόρφωση** εργάταν μέσα μας **αβίαστα**, σαν ευλογία απ' τη γειμάτη νόημα και περιεχόμενο διδασκαλία του. Είχε το χάρισμα της **παιδαγωγίας** και **ξεχώριζε** για την άριστη **παιδαγωγική** και **επιστημονική συγκρότηση**, τη **διδασκτική ικανότητα**, το **ήθος**, την **ευσυνειδησία** και την **απαράμιλλη εργατικότητα**. Ανάμεσα στο **δάσκαλο** και σε μας υπήρχε μια σπάνια επαφή. Άες και το χέρι του κινούσε το χέρι μας για εργασία, το πνεύμα του το πνεύμα μας, η **ψυχή** του την **ψυχή** μας.

Ανηφορίζοντας κάθε πρωί τα σκαλιά του σχολείου τον βλέπαμε **όρθιο κι επιβλητικό** να μας περιμένει. Η **ματιά** του και μόνο αρκούσε για την **πείθαρχία** στην πρωινή προσευχή και την είσοδό μας στην τάξη. Χωρίς φωνές, χωρίς υψηλούς τόνους και συγχύσεις, με το δικό του τρόπο, το μοναδικό, απόλυτα προσωπικό.

Εργάστηκε για την προκοπή του **σχολείου** όσο **Μιχά** από τους **δασκάλους** που πέρασαν από το **Βруσοχώρι**. **Πνευματικός εξοπλισμός** πλήρης. Ως **συνδικαλιστής** ενδιαφέρονταν πάντα για τα ζητήματα του **κλάδου**. Ήταν προικισμένος με **ψυχικά χαρίσματα** σπάνια για άνθρωπο της εποχής μας. Το **αγαθό** μόνο γνώριζε, το **κακό** του ήταν άγνωστο.

Αφοσιωμένος σύζυγος και **στοργικός πατέρας**, ήταν παράδειγμα προς μίμηση. Ήταν όπως τον ήθελε ο **Πλούταρχος**: «**Τοις βίοις αδιόβλητος, τοις τρόποις ανεπίληπτος, ταις εμπειρίαις άριστος**».

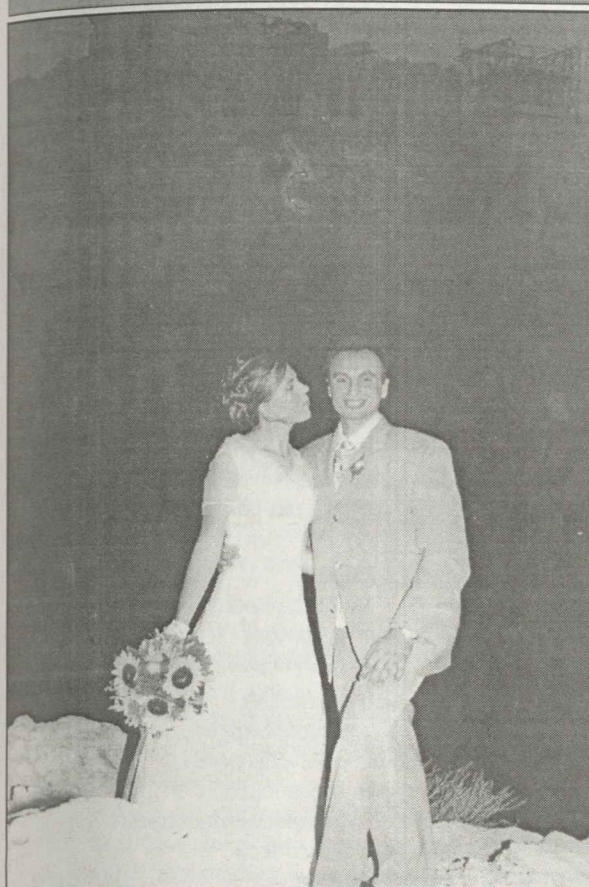
Οι στραπές των μαθητών του, στη θύμηση του γλυκού τους **δάσκαλου**, αντί για λουλούδια στον **απείρητο τάφο** του θα νιώθουν να κυλούν απ' τα μάτια τους ολόθερα τα δάκρυα της ευγνωμοσύνης τους.

Το έργο του **ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΖΗΣΗ**, εκπαιδευτικό, ηθικοπλαστικό, ανθρωπιστικό θα λέγαμε, αναγνωρισμένο από μικρούς και μεγάλους. Τιμή για το πρόσωπο, τιμή για την **Ήπειρο**, τιμή για την ιδιαίτερη πατρίδα του το **Παλιόσέλι**, όπου γεννήθηκε το 1900. Θα τον έχουμε **μέσ'** στην καρδιά μας. Κι όποια καταβολή ριζώνει κι ανθίζει στα χρόνια της παιδικότητας, αυτή είναι που δίνει το **άρωμα** και τη **γνώση** των κατοπινών χρόνων.

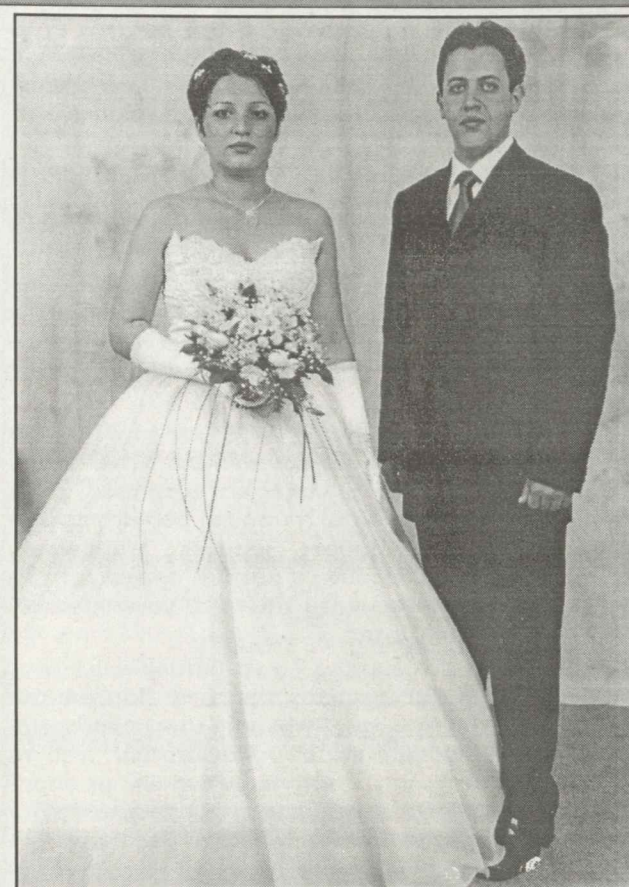
Αιωνία του η μνήμη!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

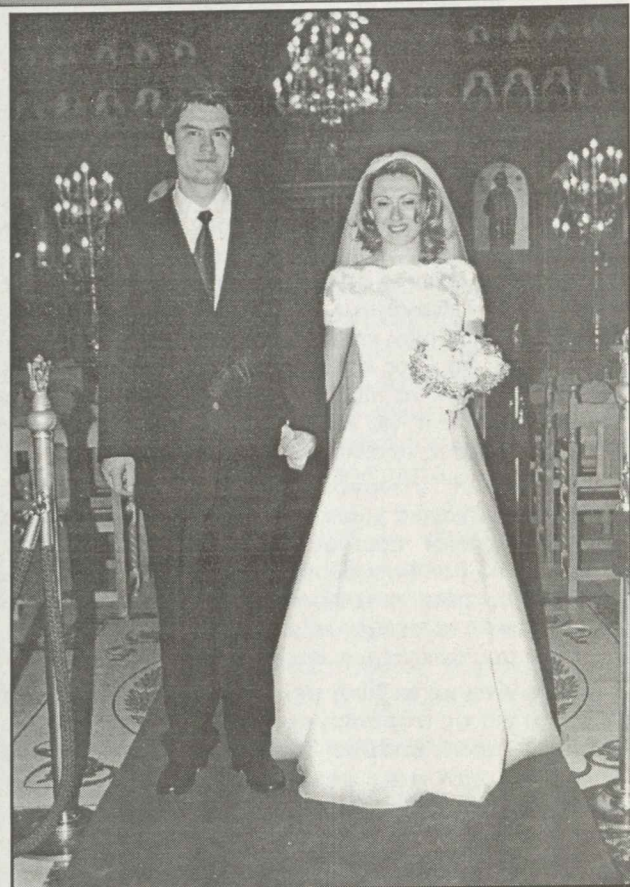
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Αθήνα 10-9-2000: Το ζεύγος **ΧΡΥΣΑΣ ΓΚΟΥΝΤΡΟΜΙΧΟΥ** και **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ**

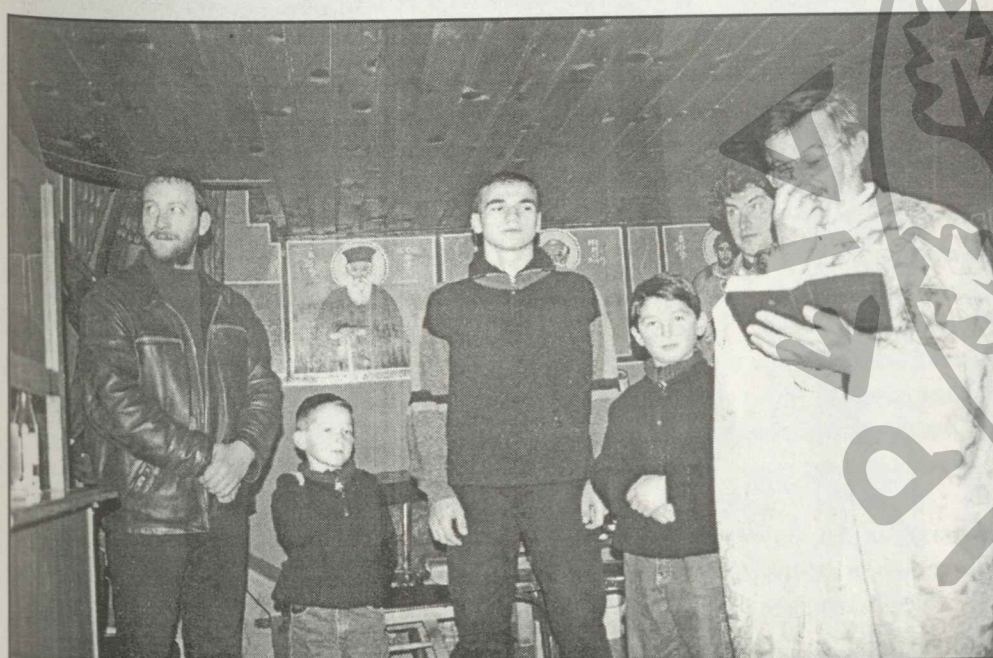
Ιωάννινα 7-10-2000: Το ζεύγος **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ** και **ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΑΪΔΑΡΤΖΗ**

Βόλος 28-10-2000: Το ζεύγος **ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ Κ. ΡΕΜΜΟΥ** και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΝΤΕΛΛΟΥ**

Πέραμα Ιωαννίνων 23-9-2000: Το ζεύγος **ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΒΑΚΑΡΟΥ** και **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΙΕΡΑΚΟΥ**

Βруσοχώρι 25-12-2000: Οι νεοφώτιστοι **ΑΠΟΛΛΩΝ** και **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΡΕΤΤΑΣ** με τους αναδόχους **Γιάννη Τσουμάνη** και **Μάντη Καπράντζιο**

ΓΑΜΟΙ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Η **ΧΡΥΣΑ ΓΚΟΥΝΤΡΟΜΙΧΟΥ** του **Χρήστου** και της **Αλεξάνδρας** (εγγονή του αειμνηστού **Αντώνη Σταματιάδη**), **Γεωλόγος**, παντρεύτηκε το **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ** του **Ευθυμίου** και της **Νίκης**, **Βιολόγο**, κάτοικο Αθηνών. Ο γάμος έγινε στις **10 Σεπτεμβρίου του 2000** στον **Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας** στο **Θησείο**, απέναντι από την **Ακρόπολη**. Τους στεφάνωσαν οι αδελφικοί τους φίλοι **Αντώνης Πασσάς** και **Όλγα Παπουτσίδου**.

Μετά τη στέψη ακολούθησε γαμήλια δεξίωση στο **κρουαζιερόπλοιο «Μ/ν Γιωργής»** στα νερά του **Αργοσαρωνικού**, στην οποία συμμετείχαν όλοι οι φίλοι και συγγενείς του νέου ζευγαριού. Η πρωτότυπη δεξίωση έληξε τις πρώτες πρωινές ώρες μέσα σε **έξοφρονα λατίν (latin)** ρυθμούς.

Το **Σάββατο 7 Οκτωβρίου 2000** και ώρα **6.30 μ.μ.** ο **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ** του **Νικόλαου** και της **Ιωάννης** (εγγονός του αειμνηστού **Γεωργίου Εξαρχόπουλου**) **Λογοθεραπευτής**, παντρεύτηκε στον **Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων** την εκλεκτή της καρδιάς του **ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΓΑΪΔΑΡΤΖΗ** του **Σταύρου** και της **Ζωής**, από το **Σιδηρόκαστρο Σερρών**.

Τα στέφανα αντάλλαξε ο αδελφός της νύφης **Κυριάκος Γαϊδαρτζής**. Το βράδυ ακολούθησε γαμήλια δεξίωση και γλέντι στο πολυτελέστατο ξενοδοχείο **DU LAC**, που κράτησε ως τις πρωινές ώρες.

Η **ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (ΧΑΡΑ) ΡΕΜΜΟΥ** του **Κωνσταντίνου** και της **Αφρούδας** (εγγονή του **Ιωάννη Ρέμμου** και της αειμνηστικής **Χαρίκλειας Ρέμμου**), **Νηπιαγωγός**, παντρεύτηκε το **Σάββατο 28 Οκτωβρίου 2000** και ώρα **7 μ.μ.** στον **Ιερό Ναό Αναληφweis Βόλου**, τον εκλεκτό της καρδιάς της **ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΜΑΝΤΕΛΛΟ** του **Αριστείδου** και της **Ελευθερίας** **καθηγητή Μαθηματικών**, κάτοικο Αθηνών.

Παράνυμφοι το ζεύγος **ΡΟΥΛΑΣ** και **ΝΙΚΗΤΑ ΜΑΝΔΑΚΗ** από την Αθήνα (Φροντιστήρια Ξένων Γλωσσών η **Ρούλα** και **Υπάλληλος Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος** ο **Νικήτας**). Ακολούθησε γαμήλια δεξίωση

και γλέντι στο κοσμικό κέντρο **ΕΝΔΑΦΕΙΟ** στον **Αναβρο** του **Βόλου**. Το γλέντι με αστέρευτη διάθεση και ανεπανάληπτο κέφι και με την παρουσία **300** και πλέον προσκεκλημένων κράτησε ως τις πρωινές ώρες.

Στις **23 Σεπτεμβρίου 2000** ετελέσθη θρησκευτικός γάμος μεταξύ του **ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΚΑΡΟΥ** (**Βιοτέχνης**) του **Γεωργίου** και της **Ελευθερίας**, γεννηθείς εις **Πεντάλοφον Μεσολογίου**, κάτοικο **Ιωαννίνων** και της **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΙΕΡΑΚΟΥ**, πτυχιούχου **Θεολογίας**, του **Ηλία** και της **Δέσποινας**, γεννηθείς εις **Θεσ/κην**, κάτοικο **Τριπόλεως Αρκαδίας**, στον **Ιερό Ναό Αγίου Χαράλαμπους Περάματος Ιωαννίνων**. Οι νεόνυμφοι θα κατακομούν πλέον στα Γιάννινα.

Στο μυστήριο χοροστάτησε ο **Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ιωαννίνων κύριος Θεόκλητος**. Εκτός από τον **Ιερέα** του **Ιερού Ναού Αγίου Χαράλαμπους**, **πατέρα Γεώργιο Παπατάλη**, στο μυστήριο ιερούργησε και ο πατέρας **Γεώργιος Γεωργουλής**, **ιερέας** του **Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Τριπόλεως**, που ήταν και η εννοιά της νύφης. Ο πατέρας **Γεωργουλής** ήρθε στα **Ιωάννινα** για να συμμετέχει στη **χαρά** του **ζευγαριού**, μιας και η νύφη ήταν **πνευματικό** του **παιδί**, τονίζοντας πως θα **εναρξεί** και στα **βαπτίσια**.

Κουμπάρος ήταν ο **Αντώνιος Μπράνης**, ο οποίος κατέγραφε από το χωριό **Πεταλά Ιωαννίνων**. Στο γλέντι, που έγινε στο **Πέραμα Ιωαννίνων**, παραυρέθηκαν φίλοι και συγγενείς του **ζευγαριού** από όλα τα μέρη της **Ελλάδας** (**Λάρισα**, **Τρίκαλα**, **Ημαθίας**, **Θεσ/κη**, **Κατερίνη**, **Αγρίνιο**, **Μεσολόγγι** και **Φωκικά Τρίπολη**). Η ορχήστρα σπαράτησε να παίξει γύρω στις τρεις τα **ξημεράματα** και κοινή ομολογία όλων ήταν πως αν ο **περισσότερος κόσμος** δεν είχε έρθει από μακριά, το γλέντι θα **συνεχίζονταν** και την επόμενη ημέρα.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** εύχονται στους νεόνυμφους και τους γονείς τους να ζήσουν ευτυχισμένοι και χαρούμενοι.

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ

Γράφει η Κατερίνα Πιερράκου - Βακάρου

Ήταν Πάσχα του 1986, όταν ακούγαμε από τις τηλεοράσεις τους εκφωνητές των ειδήσεων να μας λένε τι επιτρέπεται να φάμε και τι όχι. Μας απαγόρευαν επίσης να κυκλοφορούμε στο δρόμο όταν έβρεχε, διότι η βροχή ήταν «ραδιενεργή». Οι μετρήσεις της ραδιενέργειας στην ατμόσφαιρα ανακοινώνονταν από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο, πολλάκις ημερησίως. Θυμάμαι τότε, ότι όλοι οι μεγάλοι είχαν γίνει «ειδικοί» όσον αφορά στην πυρηνική φυσική και το θέμα που επικρατούσε στις συζητήσεις τους, ήταν το ατύχημα του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσερνόμπιλ. Όσοι όπως «ραντ», «ρεμ» ή «μπκερέλ» έδιναν και έπαιρναν. Θυμάμαι επίσης την μητέρα μου, που μας έβαζε στην σειρά και τα τρία αδέρφια και μας έδινε να πιούμε **ιώδιο**, κάτι που κάναμε με ιδιαίτερη απέχθεια, για να μην απορροφήσει όπως έλεγε ο οργανισμός μας το άλλο, **ραδιενεργό ιώδιο**.

Θυμάμαι τους γεωργούς μας που είχαν στους κήπους τους λαχανικά χωρίς να μπορούν να φάνε τίποτα. Οι κτηνοτρόφοι αρμέγανε τα ζώα τους και χύνανε το γάλα. Κανείς δεν μπορούσε να μυρίσει τα ανοξιάτικα λουλούδια, ούτε να καθίσει στο χοιράρι της γης. Υποπευτώμασαν τα ρούχα, τα παπούτσια μας, ακόμη και τον αέρα που αναπνέαμε. Και αναρωτιώμασταν:

«Τι θα γίνει με τα ζώα, τις μέλισσες, τα πουλιά, καθώς και για τις παρενέργειες που έμελλε να εκδηλωθούν»; Αληθινή κοσμική καταστροφή, αλλά και τραγική απήχηση στην αλαζονεία και την έπαρση της αυτονομίας του ανθρώπου.

Χριστούγεννα του 2000 και πάλι τα ίδια. Ο εφιάλτης της ραδιενέργειας είναι προ των πυλών. Μόνο που τώρα τα πράγματα έχουν εξελιχθεί. Τώρα δεν έχουμε ατύχημα σε πυρηνικό αντιδραστήρα, έχουμε όμως βόμβες ουρανίου στο γειτονικό μας Κοσσυφοπέδιο. Οι εκφωνητές των ειδήσεων, τώρα λιγάκι αργοπροημένοι και μάλλον πιο μετριοπαθείς στις ανακοινώσεις τους. Ίσως γιατί η «γραμμή» που έχουν πάρει είναι να μην τρομοκρατηθεί ο κόσμος.

- Αλλά ας θυμηθούμε λίγο τώρα, τι είναι «ραδιενέργεια»

«Είναι η ιδιότητα που έχουν ορισμένοι πυρήνες ενός υλικού να διασπώνται. Ο αριθμός των διασπασών ανά δευτερόλεπτο είναι η **μονάδα ραδιενέργειας**».

- Τι είναι αυτά που λέγονται «ραδιενεργά ισότοπα»; «Είναι, σύμφωνα με τους πυρηνικούς φυσικούς, τα γνωστά σε όλους **ιώδιο 131**, **καίσιο**, **στρόντιο**, **κάδμιο** κ.α. ... Τα ισότοπα έχουν την τάση να περιέχουν σε μια σταθερή κατάσταση αποβάλλοντας **ακτινοβολία Α & Β** καθώς και **ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία Γ**».

- Τι είναι το «ραντ»; «Είναι η **μονάδα** που μετράμε πόση πυρηνική ακτινοβολία έχει απορροφήσει η ύλη».

- Τι είναι το «ρεμ»; «Είναι το βιολογικό αποτέλεσμα της πυρηνικής ακτινοβολίας στον άνθρωπο»...

Πόσα άραγε **πυρηνικά ατυχήματα**, να έχουν γίνει από τότε που ο άνθρωπος άρχισε να ασχολείται με την πυρηνική φυσική; Σύμφωνα με τους ειδικούς η πιθανότητα ατυχήματος σε έναν πυρηνικό αντιδραστήρα είναι **1/10.000**. Πόσοι όμως πυρηνικοί αντιδραστήρες λειτουργούν σήμερα στον κόσμο; Περίπου **370** με **400**. Άρα η πιθανότητα ατυχήματος είναι **370** με **400**, προς **10.000**, δηλαδή **3,7%** με **4%**. Ποσοστό διόλου ευκαταφρόνητο.

Από τη ραδιενεργό μόλυνση του περιβάλλοντος, ο άνθρωπος δημιουργεί, με την πάροδο του χρόνου, μια σειρά **ραδιενεργών πηγών** στο εσωτερικό του οργανισμού του, που τον βομβαρδίζουν συνεχώς με ισχυρές **ακτινοβολίες** και όχι πια εκ των έξω, αλλά εκ των έσω, χωρίς καμία δυνατότητα προστασίας. Το αποτέλεσμα είναι να προκαλούνται προσβολές στον **μυελό των οστών**, **νευρώσεις**, **νεοπλασίες** κ.α.

Αντί λοιπόν το «ακτινοβόλο» εκείνο Πάσχα του 1986 και ο ραδιενεργός οβελίας, να μας κάνει σοφότερους και πιο γνωστικούς μας έκανε πιο άμυαλους και πιο επιπόλαιους. Τα αποτελέσματα της φωτεινής εκείνης Πασχαλιάς τα βλέπουμε όλοι καθημερινά. Στην **Μακεδονία** στην **Ήπειρο** και γενικά στην **Β. Ελλάδα**, όλο και περισσότεροι νέοι άνθρωποι, που την εποχή του ατυχήματος στο **Τσερνόμπιλ**, ήταν ακόμη παιδιά, πεθαίνουν από **καρκίνο**. Ειδικά, έτσι όπως έχουν γίνει τα πράγματα **«δεν ξέρουμε, τι μας ξημερώνει»** όπως λέει και η γιαγιά μου.

Η πρόσφατη επιβόρσηση, της ήδη αρκετά βαρυσμένης με ραδιενέργεια ατμόσφαιρας των Βαλκανίων, με τις βόμβες απεικονισμένου ουρανού που ερριφθήσαν στον πόλεμο του **Κοσσυφοπεδίου**, είναι η καύχηση του σύγχρονου ανθρώπου για τη χειραφέτηση και την θεωμαχία του.

Ξεχνάει βλέπεται ο σύγχρονος άνθρωπος, τον εγωισμό του που του στέρησε τον **Παράδεισο**, ή ακόμα την αλαζονεία του **Πύργου της Βαβέλ** ή ίσως την **θεομαχία του Προμηθέα**, καθώς και άλλα παρόμοια τεχνολογικά επιτεύγματα, που είχαν σαν αποτέλεσμα τον αφανισμό ολόκληρων λαών και πολιτισμών. Κατά την βιβλική διήγηση, την εποχή του αρχαίου βαβυλωνιακού πολιτισμού, οι άνθρωποι θέλησαν να φτιάξουν έναν **Πύργο**, που να αγγίζει τον ουρανό, προκειμένου να καθήσουν δίπλα στον **Θεό**. Παθαίνουν όμως **σύγχυση γλώσσας** και διακόπτουν την οικοδομή. **«Και επάσαντο του οικοδομειν την πόλιν και τον πύργον δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτής σύγχυσις»** (Γεν. 11-17).

Αλλά οι τρομερές ειδήσεις που μας έρχονται από τα σύγχρονα τεχνολογικά εργαστήρια, είναι ακόμα πιο απειλητικές από τις βιβλικές καταστροφές. Ένας ατομικός πόλεμος ή έστω η ύπουλη αύξηση της ραδιενέργειας από διάφορες διαρροές πυρηνικών αντιδραστήρων μπορούν να κάνουν ακατοίκητη τη γη και να καταστρέφουν για πάντα το γενετικό απόθεμα της ανθρωπότητας.

Τι πρέπει να γίνει λοιπόν; Το να κατακρίνουμε τους πολιτικούς που αποφάσισαν την ρίψη **βομβών ουρανού**, το να θρηνούμε τα θύματα του ολοκαυτώματος στην **Χιρσσίμα** και στο **Ναγκασάκι**, ή το να αρνούμαστε την χρήση πυρηνικών όπλων με πορείες και διαδηλώσεις είναι μεν μια **αντίδραση**, αλλά δεν αποτελεί **πανάκεια**. Δεν θα πρέπει να μας πιάνει τρόμος, ούτε να φτάσουμε στην **άρνηση της τεχνολογίας**.

Θα μου πείτε, πως μπορεί ο καθένας από εμάς να αντισταθεί ή να αντιδράσει σε όλα αυτά; Είναι τόσο απλό! Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να αγαπήσουμε τον εαυτό μας και κατ' **επέκταση τον συνάνθρωπό μας** καθώς και το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούμε. Τα φετινά Χριστούγεννα ας ψάξουμε όλοι βαθιά μέσα μας να βρούμε τον **«άνθρωπο»** τον γεμάτο **αγάπη** και καλοσύνη και όχι κακία και φθόνο για την χαρά και την ευημερία του πλησίον του.

Αφού λοιπόν βρούμε αυτόν τον άνθρωπο να τον βγάλουμε στην επιφάνεια, σώζοντας τον έτσι από **βέβαιο θάνατο**. Να τον σεβαστούμε και αυτόν και το περιβάλλον του. Έτσι ένας - ένας και όλοι μαζί θα προσπαθήσουμε, μέσα από αυτό τον **«σεβασμό»** να συμπληρώσουμε την **τεχνολογία** με την **ποιότητα ζωής**.

Η μικρή μας **Ελλάδα**, τόπος που τόσο εκτιμήθηκε η ανθρωπινή αξία, ανά τους αιώνες, μπορεί να αποτελέσει **φωτεινό παράδειγμα** στους λαούς της Ευρώπης και όλου του κόσμου, προκειμένου να απαλλαγούν πρώτα από το **«ραδιενεργό νέφος»** του εγωισμού και της φιλαυτίας τους και κατόπιν από τα ανθρωποκτόνα αποτελέσματα της πυρηνικής ενέργειας, αυτής καθεαυτής.

Τώρα, περισσότερο από ποτέ, πρέπει όλοι να ενεργοποιηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση, ξεκινώντας ο καθένας από τον εαυτό του.

Είθε το **«Σύνδρομο του Τσερνόμπιλ»**, το ολοκαύτωμα της **Χιρσσίμα** και του **Ναγκασάκι**, αλλά και οι **βόμβες του ουρανού** να μην μας οδηγήσουν σε έναν νέο **«Πύργο της Βαβέλ»**.

Είθε ο Κύριος ημών να μας φωτίζει στον καθημερινό μας αγώνα.

Καλή μας Χρονιά και ευλογημένη!

ΒΑΠΤΙΣΙΑ ΣΤΟ ΒΡΥΣΣΩΧΩΡΙ

Ανήμερα των Χριστουγέννων (25-12-2000) σε μια σεμνή και κατανοητή τελετή, που την παρακολούθησε το σύνολο των κατοίκων του χωριού, ο **ΛΕΩΝΙΔΑΣ** και η **ΖΑΝΕΤ ΚΟΡΕΤΤΑ** από το **Μεκάτι - Αυλώνας** (Αλβανία) που εργάζονται και διαμένουν την τελευταία δεκαετία μόνιμα στο **Βρυσσχωρί**, βάπτισαν στον **Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βρυσσχωριού**, τα δύο ξύπινα και χαριτωμένα αγοράκια τους.

Το μεγαλύτερο γιο το βάπτισε ο **Αδαμάντιος Ι. Καπράντζιος** και του χάρισε το όνομα **ΜΙΧΑΛΗΣ** και το μικρότερο ο **Ιωάννης Αστ. Τσουμάνης** και του χάρισε το όνομα **ΑΠΟΛΛΩΝ**. Όλοι ευχήθηκαν στους νεοφώτιστους και πους γονείς τους να γίνουν καλοί χριστιανοί, καλοί μαθητές και κάθε πρόοδο στη ζωή τους.

Ποιη...πλανήσεις

Απόβραδο στην Αγία Τριάδα

Ήρθα, στις Ορεστιάδες που λειτουργούσαν ...

την ώρα που μπαίνουν στο Χερουβικό, μεσ' απ' τις νάπες και τ' αεράκι

που κράταγε ίσο, σ' ανάγια κλωνάρια λεφτοκαριάς...

την ώρα που άναβαν τ' άστρα στα μαλλιά της,

άφηνε η νυχτιά το φιλί της στο εφίβαιο (εικόνημα) (στο τέμπλο) του βουνού ...

την ώρα που έρχονταν θύμισες γλυκίες

πάνω στις αχτίδες τ' ολόγιο μού φεγγαριού ...

την ώρα που κοιμήι παντέρημο τριζόνι, το κορμί μου αναδοχόνταν

να 'βρει στο απόβραδο, την αγκαλιά του ύπνου

πάνω στα φλέσσερα όπου διαβήκανε

μύρια αγρίμια ...

ένωσα μόνος - κατόμονος

κι είπα σ' ένα αστέρι που έπεφτε:

«Στείλε δυο φιλάκια σ' αγαπιά, όπου αγαπιά ...

την ώρα που λουφάζουν τα όνειρα, σαν προσφυγόπουλα, παράνομα

στις παραγκούλες τους και λαχταρούν τις ευτυχίες

που δικαιούνται ...

Ήρθα κι απίθωσα της αχλής το δισάκι

όπου είχε κάποτε ένα χαμόγελο.

Εκείνο που βίωνα - χαϊδολογώντας

τους κόρφους των οραμάτων μου - στην αγκαλιά της ήβης ...

εκείνο το χαμόγελο - μεταλαβιά μου -

της νιότης που πέθαινε στα όχτια μαζεύνοντας

ραδίκια επιβίωσης ...

εκείνο το χαμόγελο που δρόσισαν τα «θέλω» μου

κρυφά σαν πεταρίζανε, το πάγωσαν τα «πρέπει» ...

κι έγιναν τ' ανθάκια απ' τις λαχτάρες μου

αυγής του Γεναριού, αυλή του Μίδα ...

εκείνο το χαμόγελο που ζέσταινα

φιλί - φιλί μ' ελπίδα, μου το 'καψε

το δάκρυο της ζωής, σαν έγειρε

στο στήθος και μούσκεψε η καρδιά μου ...

Της αχλής το δισάκι στο καιάδι θ' αφήσω

της χαραυγής ...

Μα τ' Αστρί της αυγής τελετάρχης, μου νγνέει:

«Μονάχα οι Άνθρωποι έχουνε τέτοιο».

ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΗΣΣ

Ορεστιάδες : νύμφες των ορέων
Νάπες : δασυμένες χαράδρες
Φλέσσερα : πεσμένα φύλλα και κλαδάκια
αχλή : μελανχολία

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Σημαντική ήταν και φέτος η κίνηση στο **Βρυσσχωρί** κατά τη διάρκεια των διακοπών των **Χριστουγέννων**. Μετρήθηκαν **120** χωριανοί και **30** περίπου επισκέπτες - τουρίστες που κατέλυσαν στα ενοικιαζόμενα δωμάτια. Επίσης, την παρουσία ορισμένων συγχωριανών και φίλων, που γύρισαν φέτος τα Χριστούγεννα στο **Βρυσσχωρί**.

Το ζεύγος **ΘΑΝΑΣΗ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ** και **ΒΙΚΗΣ ΜΠΑΡΚΑ** ήρθε από τη **Θεσ/κη** και φιλοξενήθηκε τα Χριστούγεννα στο σπίτι του **ΘΥΜΙΟΥ** και της **ΧΑΪΔΟΥΛΑΣ ΠΟΥΠΟΒΗΝ**. Ο **ΘΑΝΑΣΗΣ** και η **ΒΙΚΗ** επιδεικνύουν ζωηρό ενδιαφέρον για τα προβλήματα του χωριού και την προσπαθεί να την αναστήλωση του Αγίου Χαραλαμπίους.

Ο **ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ** του **ΝΙΚΟΛΑΟΥ** και της **ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ** (εγγονός του αείμνηστου **Νικολάου Τσουμάνη**) ήρθε έπειτα από **13** χρόνια και ήταν, όπως μας είπε «μία πρωτόγνωρη εμπειρία» γι' αυτόν, τα Χριστούγεννα στο **Βρυσσχωρί**.

Ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ** με τη σύζυγό του **ΚΑΤΕΡΙΝΑ**, κόρη της **ΑΘΗΝΑΣ ΕΞΑΡΧΟΥ - ΚΟΡΑΚΙΔΟΥ**, ήρθαν για τρίτη συνεχόμενη χρονιά και γιόρτασαν τα Χριστούγεννα και την **Πρωτοχρονιά** στο **Βρυσσχωρί**. Ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ** αγαπά πολύ το κυνήγι και συμμετέχει ανελλιπώς στις κυνηγετικές εξορμήσεις.

Το ζεύγος **ΑΚΗ** και **ΚΑΙΤΗΣ ΣΤΑΤΗΡΑ - ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**, που θεωρούνται πια **Βρυσσχωριώτες** βρέθηκαν και πάλι στο **Βρυσσχωρί** τις ημέρες των Χριστουγέννων.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συχαίρουμε τον υιό μας, εγγονό, ανεψιό και ξάδελφο **ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ**, του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ** και της **ΠΑΡΘΕΝΑΣ**, για την επιτυχή περάτωση των μεταπτυχιακών του σπουδών στο Πανεπιστήμιο **Leicester** της **Αγγλίας** και την απόκτηση του τίτλου **Master** στις διπλωματικές σπουδές. Του ευχόμαστε ολόψυχα μια καλή και δημιουργική σταδιοδρομία.

Οι γονείς **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ** και **ΠΑΡΘΕΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**
Οι παππούδες **ΙΩΑΝΝΗΣ** και **ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**
Οι οικογένειες **ΘΩΜΑ ΣΙΑΜΠΙΡΗ** **ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΟΛΥΖΟΥ** **ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Ενορίας Αγίου Χαραλαμπίου **Βρυσσχωριού** και οι κάτοικοι του χωριού εκφράζουν θερμές ευχαριστίες στην **Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων** και ειδικότερα στον **Αγιο Πρωτοσύγγελο ΦΙΛΟΘΕΟ ΔΕΔΕ** και τον Αρχιερατικό Επίτροπο πατέρα - **ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΑΠΡΙΝΙΩΤΗ** για την αποστολή του ιερέως πατέρα - **ΙΩΑΝΝΗ ΛΑΖΟΥ**, ο οποίος λειτουργήσει στο **Βρυσσχωρί** τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά και την εορτή των Θεοφανείων. Με την ενέργεια αυτή τα δύο χωριά **Βρυσσχωρί** και **Ηλιοχώρι** είχαν πατά τις **Άγιες ημέρες** του 15/16/17/18/19 των Χριστουγέννων.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Σάββατο 28-10-2000: Βρυσσχωριώτες κυνηγοί με το αγριογούρουνο που χτύπησε ο **ΗΛΙΑΣ ΜΠΑΡΚΑΣ** στο Πλούκι.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ** και η σύζυγός του **ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΖΗΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΙΑΜΠΙΡΗ** είναι μέλη του Χορευτικού Ομίλου Ιωαννίνων «**Ο Κρυστάλλης**». Ο Όμιλος πραγματοποίησε από **27-11** έως **5-12-2000** ταξίδι στις **ΗΠΑ**, όπου χόρεψε αντιπροσωπευτικούς ηπειρωτικούς και ελληνικούς χορούς σε εκδηλώσεις του Πανεπιστημίου της Βοστώνης και του **Ελληνικού Κολεγίου της Αρχιεπισκοπής Αμερικής**. Οι εμφανίσεις του Ομίλου ήταν ιδιαίτερα επιτυχείς και εντυπωσίασαν τους **Ομογενείς** και τους **Αμερικανούς** που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συχαίρω την ανιψιά μου **ΧΡΥΣΑ ΓΚΟΥΝΤΡΟΜΙΧΟΥ** του **Χρήστου** και της **Αλεξάνδρας** (εγγονή του αείμνηστου **Αντώνη Σταματίδη**), Πτυχιούχου του Τμήματος Γεωλογίας του **Α.Π. Θεσσαλονίκης** για την απόκτηση με βαθμό άριστα, δεύτερου **Master** από το Πανεπιστήμιο **I.T.S.** της πόλης **Essex** της **Ολλανδίας**. Της εύχομαι ολόψυχα καλή σταδιοδρομία.

Ο **ΘΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ** **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Λόγω έλλειψης χώρου στη σελίδα 12, αρκετές συνδρομές για την εφημερίδα και προσφορές για το ημερολόγιο 2001, θα καταχωρηθούν στο επόμενο φύλλο.

* * *
Όσοι συνδρομητές δεν παραλαμβάνουν κανονικά την εφημερίδα ή έχουν αλλαγή στη Διεύθυνση κατοικίας να επικοινωνήσουν με τον κ. **ΚΩΝ/ΝΟ ΤΣΙΟΜΙΔΗ** στο τηλ.: 0651-24605

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

Η κυνηγετική περίοδος 2000-2001 δεν ήταν και η καλύτερη για τους βρυσσχωριώτες κυνηγούς. Ομαδικά χτύπηθηκαν τέσσερα (4) αγριογούρουνα και μεμονωμένα αρκετοί λαγοί. Τα αγριογούρουνα χτύπησαν:

1. Ένα ο **ΗΛΙΑΣ ΜΠΑΡΚΑΣ** το Σάββατο 28-10-2000 στη θέση **Πλούκι**.
2. Ένα ο **ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ** το Σάββατο 11-11-2000 στη θέση **Σπηλιά - Καρλίτζι**.
3. Ένα ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ** την Τετάρτη 20-12-2000 στη ράχη **Ζιούπα** στη **Στρόκινα**.
4. Ένα ο **ΠΟΛΥΖΩΝΣ ΒΑΚΑΡΟΣ** την Τετάρτη 27-12-2000 στη **Λεύκα**.

Δεν έλειψαν όμως και τα κουρέματα με μετ' αυτή τη χρονιά τον **Αδαμάντιο Τσιομίδη**, που παρέλαβε το χρυσό ψαλίδι και έστησε κουρέιο υψηλών προδιαγραφών με όλα τα εξαρτήματα της κομμωτικής, στο καρτέρι «**Γκαλ-βανί**» στη **Λεύκα**, στις 27-12-2000. Εννοείται ότι τα περάγματα και τα αστέια θα συνεχιστούν ως το επόμενο κουρέμα.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΑ

Ο **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΜΠΟΝΙΑΣ** του **Αριστοτέλη** και της **Μαρίας** (εγγονός του αείμνηστου **Αθανασίου Κουνάβου**) πτυχιούχος του **Φυσικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων**, συνεχίζει μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο **Μάντσεστερ** της **Αγγλίας** και εκπονεί διδακτορική διατριβή στον κλάδο της **Αστροφυσικής** (**Αστρονομίας**).

Ο **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ** του **ΑΝΤΩΝΙΟΥ** και της **ΕΥΘΥΜΙΑΣ** (εγγονός του **Αποστόλου Δημ. Νούτσου**) επέτυχε στις **Πανελαδικές εξετάσεις** του 2000, πρώτος στο Τμήμα **Επιστημών Θαλάσσης** του Πανεπιστημίου **Αιγαίου**.

Ο **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΜΠΟΝΙΑΣ** του **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ** και της **ΜΑΡΙΑΣ** (εγγονός του αείμνηστου **Αθανασίου Κουνάβου**) σπουδάζει από την αρχή του τρέχοντος σχολικού έτους, **Οικονομικές Επιστήμες** στο Πανεπιστήμιο **Μάντσεστερ** της **Αγγλίας**.

Ο **ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΥΝΤΡΟΜΙΧΟΣ** του **ΧΡΗΣΤΟΥ** και της **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ** (εγγονός του αείμνηστου **Αντώνη Σταματίδη**) σπουδάζει Ιατρική στο Πανεπιστήμιο του **Βελιγραδίου** και βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο των σπουδών.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συχαίρουν τους νέους σπουδαστές - φοιτητές και τους εύχονται καλές και ευδόκιμες σπουδές.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ** και της **ΠΑΡΘΕΝΑΣ** (εγγονός του **Ιωάννη Καραγιαννόπουλου**) πτυχιούχος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών και Ιστορίας του Πανεπιστημίου **Santerland** της **Αγγλίας**, περάτωσε με επιτυχία και τις μεταπτυχιακές του σπουδές στον κλάδο της **διπλωματίας** και στις 29-9-2000 του απονεμήθηκε ο μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών **M.A. (MASTER) IN DIPLOMATIC STUDIES** του Πανεπιστημίου **LEICESTER** της **Αγγλίας**.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

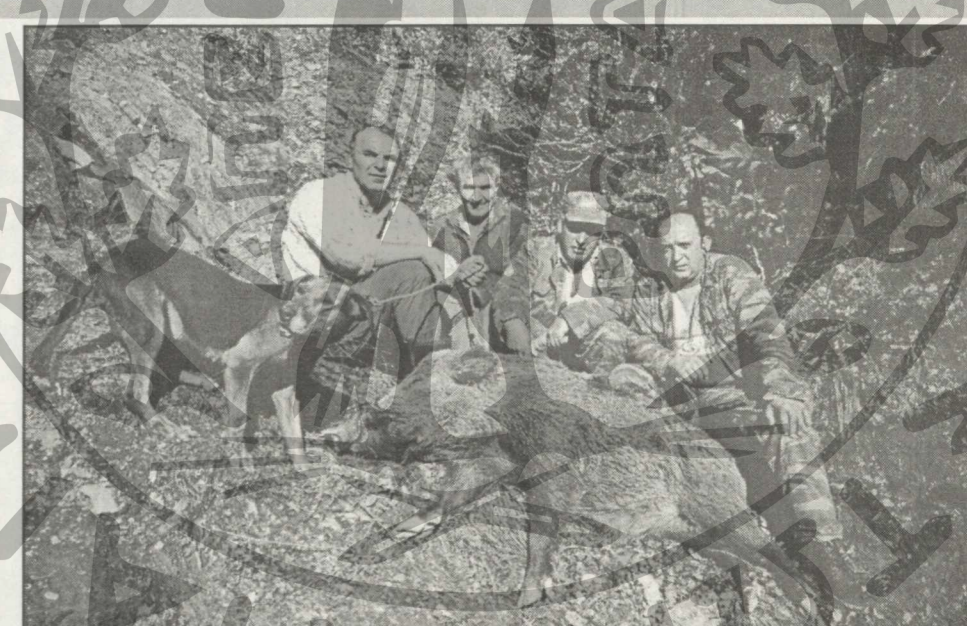
Στον εγγονό μας, ανεψιό και ξάδελφο **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΠΟΛΥΖΟ** του **Αγγελου** και της **Σουλτάνας**, για την επιτυχία του στη Σχολή **Αστυφυλάκων** του ευχόμαστε καλή φοίτηση και καλή σταδιοδρομία.

Οι παππούδες **ΙΩΑΝΝΗΣ** και **ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**
Οι οικογένειες **ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ** **ΘΩΜΑ ΣΙΑΜΠΙΡΗ** **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**

ΔΩΡΕΑ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

Ο **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΟΤΗΣ** αγόρασε και δώρησε στην εκκλησία του **Αγίου Δημητρίου** μια **φυλάσσομα** με τους απαραίτητους σωλήνες. Η σύμπα τοποθετήθηκε στις 30-12-2000 και ζεσταίνει καλά την εκκλησία.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί τον **ΑΝΤΩΝΗ** για τη δωρεά και εύχεται να τον συνοδεύει πάντα η χάρη του Αγίου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

✱ Ο κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗΣ (Ναύπακτος) προσέφερε και φέτος για την αναστήλωση του Αγίου Χαράλαμπος, εκατό χιλιάδες (100.000) δρχ. Ο κ. ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗΣ είναι αυτόκλητος χορηγός και ενισχύει κάθε χρόνο με σημαντικά χρηματικά ποσά την προσπάθεια για την αναστήλωση του Ιερού Ναού. Η Ερανική και η Εκκλησιαστική Επιτροπή εκφράζουν στον κ. ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗ θερμές ευχαριστίες και εύχονται το ωραίο παράδειγμα της χριστιανικής αλληλεγγύης και προσφοράς να εμπνέει και να καθοδηγεί τη σκέψη και τις ενέργειες όλων μας.

✱ Η κ. ΕΥΑΝΘΙΑ ΝΟΥΤΣΟΥ (Θεσσαλονίκη) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δρχ. στη μνήμη του αείμνηστου συζύγου της ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜ. ΝΟΥΤΣΟΥ.

✱ Η κ. ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΝΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ (Θεσσαλονίκη) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ. στη μνήμη του λατρευτού της γιου ΔΗΜΗΤΡΗ και είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ. στη μνήμη της αγαπημένης της κουνιάδας ΓΑΛΗΝΗΣ ΜΙΛΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ.

✱ Ο κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΕΡΜΗΣ (Ελεύθερο) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ. στη μνήμη του Θείου του ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜ. ΝΟΥΤΣΟΥ.

✱ Η κ. ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΝΑΒΟΥ του Αλεξάνδρου (Θεσ/κη) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ. στη μνήμη της κουνιάδας της ΓΑΛΗΝΗΣ ΜΙΛΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ.

✱ Ο κ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ του Ευαγγέλου (Βρυσοχώρι) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ.

✱ Η ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ του Αδαμαντίου (Κέρκυρα) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ. στη μνήμη των παππούδων της.

✱ Ο ΕΥΘΥΜΙΟΣ και η ΧΑΪΔΩ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ (Βρυσοχώρι) προσέφεραν είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ. στη μνήμη των γονέων τους ΙΩΑΝΝΗ και ΜΑΡΙΑΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ.

✱ Ο κ. ΣΤΑΘΗΣ ΣΙΨΙΑΣ (Γιαννιτσά) προσέφερε 15.000 δρχ. στη μνήμη του εξαδέλφου του ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝ. ΤΣΙΟΜΙΔΗ.

✱ Η κ. ΕΥΘΥΜΙΑ ΒΑΣΣΟΥ (Βέροια) προσέφερε 10.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της ΜΑΡΚΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

✱ Ο κ. ΗΛΙΑΣ ΜΠΟΥΦΗΣ (Χαλκίδα) προσέφερε 10.000 δρχ.

✱ Ο κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘ. ΔΟΥΜΑΣ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε 7.000 δρχ.

✱ Ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Βέροια) προσέφερε 7.000 δρχ.

✱ Ο κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΟΥΜΑΣ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε 5.000 δρχ.

✱ Η κ. ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ (Ιωάννινα) προσέφερε 5.000 δρχ.

✱ Η κ. ΓΙΑΝΝΑ ΣΙΑΜΠΙΡΗ του Ιωάννου (Αθήνα) προσέφερε 2.000 δρχ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

✱ Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Θεσ/νίκη) προσέφερε για τον Άγιο Χαράλαμπο είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ.

✱ Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ιωάννινα) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δρχ.

✱ Η ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ του ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ (Ιωάννινα) προσέφερε 15.000 δρχ.

ΤΟ ΦΛΟΥΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Ο Σύλλογος έκοψε και φέτος την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, στην γιορταστική χωριανική σύναξη στο καφενείο ΣΙΑΜΠΙΡΗ, την καθιερωμένη Βασιλόπιτα. Το φλουρί συμβολικής αξίας 10.000 δρχ. έτυχε φέτος στην εκκλησία του Αγίου Χαράλαμπος. Το γεγονός θεωρήθηκε συμβολικό και όλοι ευχήθηκαν να ολοκληρωθούν το 2001 οι στερεωτικές εργασίες του Ιερού Ναού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Ενορίας Αγίου Χαράλαμπος Βρυσοχωρίου, με απόφαση του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επιχορηγήθηκε από το καθαρό προϊόν του Ειδικού Κρατικού Λαχείου με το ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δρχ.

Η επιχορήγηση αναλήφθηκε από την Εκκλησιαστική Επιτροπή στις 23-11-2000 και διατέθηκε για την ανακατασκευή του οικήματος (κελίου) της Κάτω Παναγίας.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΆΛΛΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Μελίκη) προσέφερε υπέρ του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Βρυσοχωρίου το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ. στη μνήμη της συζύγου του ΟΥΡΑΝΙΑΣ, των γονέων του ΔΗΜΟΥ και ΧΑΪΔΩΣ και των αδελφών του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ, ΜΑΡΙΑΣ και ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑΣ.

Η κ. ΧΑΪΔΩ ΠΑΣΧΑΛΗ - ΘΕΟΛΟΓΟΥ (Ηγουμενίτσα) προσέφερε υπέρ του Ι. Ναού Αγίου Δημητρίου 10.000 δρχ. στη μνήμη των γονέων της ΙΩΑΝΝΟΥ και ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗ.

Η ΑΝΝΑ και ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Θεσ/νίκη) προσέφεραν για τον Άγιο Νικόλαο 5.000 δρχ. στη μνήμη του παππού τους ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΙΟΜΙΔΗ.

Η κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ Κ. ΜΠΑΚΛΗ (Ελεύθερο) προσέφερε για την Αγία Τριάδα (5.000) δρχ.

Ο κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΤΣΙΟΥΣΙΑΣ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε για την Αγία Παρασκευή 3.000 δρχ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Μηλίκος Νικόλαος	30.000
Μπακιρτζόγλου Ιωάννης	5.000
Μπέκας Μιχαήλ	5.000
Οικονόμου Ευτυχία	5.000
Ράδογλου Χρήστος	5.000
Ρέμμος Κων/νος	5.000

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2000

Μπάρκα Βασιλική	15.000
Μπλήντα - Δράκου - Χρύσα	5.000
Ρήμα - Τσίπρα - Δέσποινα	5.000
Παπαζήσης Ζήσης	4.000
Καραμασούλη Χαρίκλεια	2.000
Σαλιάρη - Καραμασούλη - Φωτεινή	2.000
Σίψιας Ευστάθιος	2.000
Ηπειρωτική Αδελφότητα Μαγνησίας	1.000
Κατσαρός Δημήτριος	1.000
Μπέκας Μιχαήλ	1.000
Μπλήντα Δέσποινα	1.000
Ρέμμος Κων/νος	1.000

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2001

Παπακώστας Μιχαήλ	5.000
Σουκουβέλος Γεώργιος	5.000
Τσιομίδης Αδαμάντιος	5.000
Βαταβάλης Ανδρέας	3.000
Χαντόλιος Κων/νος	3.000
Βασδέκη Ευανθία	2.000
Γούρης Αθανάσιος	2.000
Κολιός Ιωάννης του Στεργίου	2.000
Μάνθος Δήμος	1.500
Πλατής Θωμάς	1.000
Σιαμπήρης Ευάγγελος του Κων/νου	1.000
Σιαμπήρης Κων/νος του Ευαγγέλου	1.000
Σισμανίδου Αναστασία	1.000

ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πασχαλίδου - Τριανταφυλλίδου - Μαρία	30.000
Αρματάς Ευστάθιος	20.000
Μπάρκα Βασιλική	15.000
Βασδέκης Απόστολος του Γεωργίου	10.000
Κουνάβου Δημήτρα του Αντωνίου	10.000
Μηλιώνης Μιχαήλ	10.000
Μπίρης Δημήτριος	10.000
Μπλήντα - Δράκου Χρύσα	10.000
Μπούγιας Αθανάσιος	10.000
Μπούλντης Αντώνιος	10.000
Νούτσος Ευανθία	10.000
Παντίσης Ιωάννης	10.000
Παποστόλου Χαράλαμπος	10.000
Πασχάλη Γιάννα - Lehir	10.000
Πασχαλίδης Ιωάννης	10.000
Σπανός Αθανάσιος	10.000
Σταματιάδης Μιχαήλ	10.000
Κολιός Ιωάννης του Στεργίου	8.000
Παπαζήσης Ζήσης	6.000
Αρβανίτης Νικόλαος	5.000
Βακάρος Κίμων	5.000
Δούμας Αθανάσιος	5.000
Καραμουσαλίδου Παρασκευή	5.000
Καψάλη Αγγελική	5.000
Κονδύλης Νικόλαος	5.000
Κουνάβου Μαρία του Αλ. (Θεσ/νίκη)	5.000
Μηλίκος Γεώργιος	5.000
Μπακιρτζόγλου Ιωάννης	5.000
Μπέκας Μιχαήλ	5.000
Μπιδέρης Αντώνιος (Κόνιτσα)	5.000
Μπιδέρης Ιωάννης (Βέροια)	5.000
Μπιδέρης Χρήστος (Θεσ/κη)	5.000
Ορειβατικός Σύλλογος Παπίγκου	5.000
Παπαβασιλείου Αναστασία	5.000
Παπαγιαννόπουλος Βασίλειος	5.000
Παπαποστόλου Δέσποινα του Αναστ.	5.000
Πασχάλη Αθηνά	5.000
Πασχάλης Μιχαήλ (Ηγουμενίτσα)	5.000
Πασχαλιώρης Γεώργιος	5.000
Πέπελα Χρυσούλα	5.000
Ράδογλου Χρήστος	5.000
Ρέμμος Χρήστος (Τρίκαλα)	5.000
Ρήμα - Τσίπρα Δέσποινα	5.000
Ρήμας Στέργιος	5.000
Σαμαράς Χρήστος	5.000
Σιαμπήρης Ευάγγελος του Κων/νου	5.000
Σιαμπήρης Κων/νος του Ευαγγέλου	5.000
Σιούρης Αντώνιος	5.000
Σιούρης Μιχαήλ	5.000
Σιούρης Στέργιος	5.000
Τράμμα Μαριάνθη του Αδαμαντίου	5.000
Τσομίδου Άννα Ευγενία	5.000
Φίλλης Ιωάννης	5.000
Χριστοδούλου Κούλης	5.000
Βασδέκη Ευανθία	4.000
Κατσαρός Δημήτριος	4.000
Μπλήντα Δέσποινα	4.000
Αρβανίτης Αντώνιος	3.000
Δούμας Χαράλαμπος	3.000
Θεοδωρόπουλος Θωμάς	3.000
Καραμασούλη Χαρίκλεια	3.000
Λιάπης Ευάγγελος	3.000
Σαλιάρη - Καρμασούλη - Φωτεινή	3.000
Σίμος Ιωάννης	3.000
Σισμανίδου Αναστασία	3.000
Σίψιας Ευστάθιος	3.000
Πλατής Θωμάς	2.000
Τσιομίδης Αριστοτέλης	2.000
Βασδέκης Χρυσόστομος	1.500
Ηπειρωτική Αδελφότητα Μαγνησίας	1.500
Νούτσος Αντώνιος του Αποστόλου	1.500
Νούτσος Απόστολος του Δημ.	1.500
Νούτσος Δημήτριος του Αποστόλου	1.500
Νούτσος Νικόλαος του Αποστόλου	1.500
Ρέμμος Κων/νος	1.500
Σίψια Μαρία	1.000

Κ. ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ 11-1-2001

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ & ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
Κυκλοφορούν σε 950 φύλλα

Επιμέλεια - Μοντάζ - Εκτύπωση
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ
Στοά Ορφεία Ιωάννινα
Τηλ. 77433-25634 - Fax: 77871

Εκδότης-Υπεύθυνος για το Νόμο

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΝΟΤΗΣ

Πρόεδρος Μ.Ο.Σ.

44 010-ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Τηλ.: 0653 - 22 774

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ

Δρ. Αδαμάντιος Τσιομίδης
Γυναικών Πίνδου 16
45.444 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651/33553

Πρώτος Συνεργάτης

+ Δρ. Δημήτριος Αθ. Κουνάβος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Κουνάβος Αδαμάντιος
2. Τσιομίδης Αδαμάντιος
3. Γκαράνης Σταύρος
4. Οικονόμου Ευτυχία
5. Χαντόλιος Κων/νος
6. Τάτσης Λάμπρος
7. Βακάρος Γεώργιος
8. Πουμποβίνης Ευθύμιος

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

α) Εισφορές-συνδρομές:
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ
Ιγνατίου Αρτης 14
45333 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651 / 24 605

β) Συνεργασίες:
ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΣΗΣ
Σαμουήλ 51
45 444 Ιωάννινα
Τηλ.: 0651 / 34 219

γ) Κατώτερη ετήσια συνδρομή:
1.500 δρχ.